

VIENYBĖ

LXVIII M., Nr. 28 112 BEDFORD AVE., BROOKLYN 11, N. Y. LIEPOS (JULY) 16 D., KAINA 10c.

DABAR

Atsiveikimas
Firmoji pažintis
Rašytojo pastaba
Krėvės palikimas

SOVIETŲ ARMIIJA ŠIANDIEN YRA STIPRIAUSIA PASAULY

Tai pripažįsta amerikiečių ir anglų specialistai

JUOZAS TYSLIAVA

Praeitą seštadienį nuvykome į Philadelphia atsiveikinti Vinco Krėvės.

Buvo ankstybas rytas. Laidojimo įstaigoje tebuvo keletas asmenų.

Mūsų žvilgsniai nukrypsta į kambario priekį, kur tarp gėlių, rausvame grabe, pilkai rusva eilutė aprenktas, miega Vincas Krėvė.

Pelenų spalvos plaukai su šukuoti viršū. Gyvenimo rūpestių, sielvarto ir skausmo išvagotas veidas, rodo, kartoją Putino žodžius:

"Baigiau aš su saule kilniai viespatauti, Nusvarino man galvą sunki karūna".

Lūdnos mintys svaistosi po smegenis.

Nejučiuomis žmogus grįžti į praetį.

Negaliu neprisiminti pirmojo susitikimo su velioniu.

Taj buvo kauniškos švėtimo ministerijos rūmose. Šių žodžių autorius atnešė Vinco Krėvės redaguojamiems Skaitymams eilių. Atidžiai perskaitęs rankraščius, redaktorius sako:

"Poėzijos rankraščius tvarko Liūdas Gira. Bet jis dabar vasauoja Kačerginėje. Aš patariau nuvažiuoti pas jį".

Noras pateikti į tą literatūros žurnala buvo toks didelis, kad dar tą patią dieną aš buvau Kačerginėse pušyne. Gira, kaip ir Krėvė, mane priėmė labai draugiškai.

"Egzaminai" buvo išlaikyti ir aš, pernakvojęs pas Girus, vėl grįžau pas Krėvę į Kauną. Ir kaip aš laukiau to Skaitymų numerio, kuriame buvo atspausinti, rodo septyni mano eilėraščiai!..

Vincas Krėvė visada buvo labai draugiškas jauniems rašytojams.

Aš jau buvau išleidęs pirmąją savo eilių knygą, kai Krėvė, stovėdamas šaligatvy, man kalbėjo:

"Tamistą rengiasi girti Vaišgantis, Bičiūnas ir Gira. Bet aš, būdamas jūsų vietoje, nepaisyčiau. Žiūrėkit, kas atsitiko su Binkiu: pagyrimų prisiskaitęs, jis pradėjo jaustis genijus esąs. Ir neberašo. Rimtas rašytojas niekad nepaiso, kas apie jį rašoma — gerai, ar blogai".

Nebegalėčiau pasakyti, kas tada man padarė didesnio įspūdžio — Valžganto, Bičiūno ir Gėros recenzijos, ar Krėvės pastaba.

Greičiau, tos recenzijos. Jeigu tai būtų šiandien, aš pasinaudočiau Krėvės patarimu.

Kadaise Augustinas Volde-maras pasakė:

"Vinco Krėvės asmenyje lietuvių literatūra turi genijų, kurio mes dar nepažįstame, bet kuriuo jau galėtų didžiūti kiekviena kultūringa tauta."

Tai tiesa. Jeigu Krėvė būtų rašęs vokiškai, prancūziškai, arba angliškai, jis būtų gavęs Nobelio premiją.

Berods, hedaug trūko, kad Krėvė, kaip ir jo bendrapavardis Adomas Mickevičius, būtų tapęs lenkų rašytoju. Jis rašė ir rusiškai.

"Raudonoji armija yra stipresnė, negu kada nors buvo". Kas tai pasakė?

Ne maršalas Bulganas. Ne! Generolas Gavin, JAV kariuomenės štabo viršininko padėjėjas. Savo pareiškimą jis vaizdžiai pailiustravo, kad Malenkovo kareiviai tiek savo jaunystėje, tiek apranga ir apmokymu toli pralenkia senuosius kareivius, kuriuos teko matyti antrajame kare.

Raudonoji armija stipresnė ir skaičiumi, pastebi gen. Gavin.

Ar Sovietų Rusija šiuo metu nesugeba viena pati pastatyti 400 divizijų? Gį ją parems 80 divizijų, kurias duos satelitai. Taj yra milžiniška masė, kuri, pasirušusi, kely viską sumindžioti.

Aišku, optimistai kritikuoja gen. Gavin pareiškimą.

Ko verta ši milžiniška armija, jei negalima ją perkelti iš vienos vietos į kita? Sovietų geležinkeliai tokioj pat blogoj padėtyj, kaip ir caro laikais. Mobilizacijai reikės daug laiko. Ir sąjungininkams užteks laiko atmušti puolimą.

Kad sovietų milžinių geležinkelų sistema yra "Achilo užkulnis", niekas nesistengs užgimdyti. Bet dėmesio! Mobilizacija, kuri buvo lėpų Niukolmūso II laikais, šiandien triumfuoja. Ar ji negali pavaduoti traukinius?

Pagaliau, buvimas aktyvių dirvių pavergtuose kraštuose prie laisvojo pasaulio sienos, vien rytų Vokietijoje 25 divizijos, ar nepakaks sunaikinti sėkpius vakariečių vienetus.

Aprūpinti sunkiaisiais tankais ir traktorinėm patrankom, susiprinti parašutistais, kurių sąjungininkai nelinkę įvertinti, Kremliaus legionai lengvai gali pramušti sieną.

Ar reikia dar sakyti, kad Sovietų Rusijoje nei aviacija, nei laivynas nenusileidžia sausumos armijai?

Bet Vincas Krėvė Mickevičius, bresdamas pačiame tautinio atgimimo įkarštyje, negalėjo ir nenorėjo atitrūkti nuo savo tautos.

Jis lietuviškai pradėjo rašyti tada, kai visas mūsų literatūrinės kūrybos kraštis dar sutįpdavo kalendoriuose.

Jau tada Krėvė tikėjo savo tautos ateitimi.

Dar prieš pirmąjį pasaulinį karą Vincas Krėvė, vienos savo apysakos herojo lūpomis, išsitarė:

"Kad ją kur galas, tą Ameriką".

Vargiai, ar "Dainavos šalies senų žmonių padavimų", "Sārūno", "Skirgalios" ir "Daugaus ir žemės sūnaus" autorius, kurdamas šiuos ir kitus savo veikalus, bent kada pamane, kad jo gyvenimo saulė nusileis šiaurės Atlantą.

Ak, jo mylėta ir apdainuota tauta taip pat nesitikėjo šitokio likimo...

Amerikos lietuviai, kurių tarpe Vincas Krėvė praleido paskutinius savo gyvenimo metus, turėtų rūpintis jo palikimu.

Reiktų sudaryti Fondą Vinco Krėvės raštams leisti.

Tik toks, o ne kitoks, Vinco Krėvės vardo fondas mums yra reikalingas.

(Vienybės bendradarbio Europoje)

Šią valandą Maskva gali įsakyti pakilti 20,000 lėktuvams, kai tuo tarpu Lee White, sekretoriaus pavaduotojo Washingtone, prisipažinimu, amerikiečiai turi 3,500!

Blogiau! Amerikos lėktuvų persvara, buvusi ilgai neginčiama, šiandien yra sovietų pralenkta, šioms išradus sunkiuosius tolimo skraidymo bombonešius, sugebančius pasiekti bet kurį Amerikos miestą.

Jūroje padėtis ilgį panaši. Rusai ne tik pasistatė apie 900 povandeninių laivų, taj yra beveik dešimt kartų daugiau, negu vokiečiai turėjo pradėdami Atlanto mūšį, bet jų laivynas, į kurį nebuvo kreipiama dėmesio, specialistų tvirtinimu būsimame kare duos sturprių.

Panašios nuomonės yra ir maršalas Montgomery, kuris neseniai spaudos konferencijoje patiekė įdomių duomenų apie sovietų karines jėgas.

LOZORAITIS LANKĖSI LONDONE

Lietuvos Diplomatinis Sefas S. Lozoraitis nuo birželio mėn. 19 d. ligi liepos mėn. 4 d. viešėjo Londone, kur tarėsi su Lietuvos Ministeriu Didžiojoje Britanijoje B. K. Balučiū ir buvo priimtas Foreign Office šiaurės departamento direktoriaus. Šio vizito metu min. Lozoraitis lydėjo pasultinijybės patarėjas V. Balokas, pavaduodamas šia proga min. Balučiū, kuris sveiksta po ilgesnės ligos.

Min. S. Lozoraitis turėjo keilis pasikalbėjimus su Latvijos ir Estijos ministeriais Londone. Su jais buvo ypač aptarti Baltijos Santarvės sudarymo 20 metų sukakties paminėjimo sumanymai ir kai kurie Baltijos Valstybių interesų atstovavimo Vokietijoje klausimai.

Min. S. Lozoraitis atsilankymo Londone metu taip pat susitiko su JAV Ambasados maršais.

S. Lozoraitis dalyvavo 1941 m. sovietų įvykdytų deporta-

šiuo metu Sovietų Rusijoje yra 6 milijonai kareivių, iš kurių keturi milijonai priklausos sausumos armijai. Satelitų divizijų skaičius nuo 1947 metų padvigubintas.

Sovietai pakartotinai išbando mobilizacijos sistemą. 30 dienų prastinkus nuo mobilizacijos paskelbimo, jie galės išrikuoti 400 divizijų.

Aviacijoje padaryta didelė pažanga. Jei 1951 metais tik 20% naikintuvų turėjo spausminius motorus, šiandien beveik visi yra spausminiai. Bombonešiai ilgį patobulinti.

Po karo sovietai patrigubino aerodromų skaičių. Gi atominė, cheminė ir biologinė srityje sovietai yra toli pažengę.

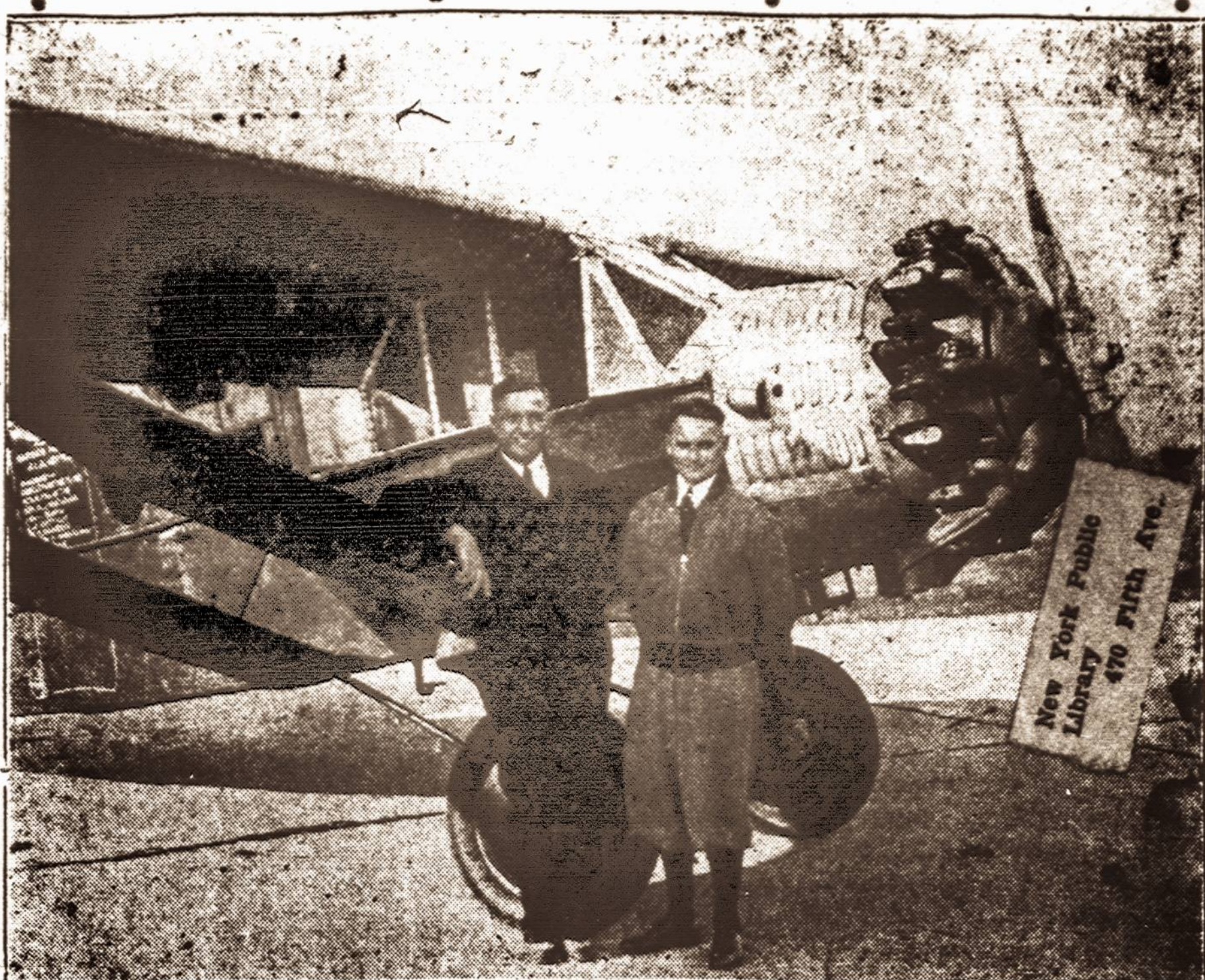
Taip tvirtina maršalas Montgomery, kuris be abejo turi įrodymus ir tušiais žodžiais nesisvajdo.

Staj kodėl pasaulis neturėtų pasitikėti sovietų "talkingais norais". Reiktų geriau sekti Sovietų Rusijos ginklavimą. Priešingai teks gailėtis staiga pabūdas.

min. Lozoraitis Lietuvių Namuose Londone ir ta proga susitiko su JAV kongreso nariu Ch. J. Kerstenu. S. Lozoraitis turėjo pasitarimą su lietuvių politikos veikėjais ir Londono lietuvių Politinio Klubo pakviestas, padarė klube pranešimą.

Tesdamas savo kontaktus su sovietų okupuotųjų kraštų atstovais, Diplomatinis Sefas susitiko su lenkų politikais pusryčiuose, kuriuos jam padarė Lenkijos Respublikos prezidentas A. Zaleski, ir revizitavenu lenkų generolą V. Andersą, kuris prieš porą mėnesių atsilankė pas jį Romoje.

Britų vyriausybės išdėstymas pranešė, kad paskutiniąjį Churchillio kelionę į JAV kaštavo 10,023 svarus, kas išeitų \$28,064. Šiton sumon jeina visos išlaidos, susijusios su jo ir palydovų kelione, įskaitant ir specialius lėktuvus. Britų konservatoriai sako, kad tai, palyginti, pigu.

Šį mėnesį sueina dvidešimt vieneri metai, kai Darius su Girėnu, perskridę Atlanto vandenyną, žuvo Soldino miške, netoli Lietuvos žemės.

PEKINAS BIJOSI AMERIKOS INTERVENCIJOS INDOKINIJOJE

Sakoma, sekretorius Dulles pritaria Indokinijos padalinimui. — Chou En Lai ir Mendes-France dar Genevos konferencijos metu susitarę padalinti Indokiniją tarp 16 ir 17 paralelių.

Valstybės sekretorius Dulles nusikrido į Paryžių dalyvauti anglių, amerikiečių ir prancūzų konferencijoje. Cia sekretoriui Dulles buvo pasakyta, kad komunistinė Kinija siekianti Jungtinių Valstybių pritarimo būsimajai Indokinijos taikos sutarčiai. Tuo būdu, girdi, norima užtikrinti, kad atėję Amerika nesikis į Indokinijos reikalus.

Šį pareiškimą paadrė premjeras Mendes-France, sušaukęs Trijų Didžiųjų konferenciją, į kurią iš Genevos atsikrudo ir britų užsienio reikalų sekretorius Anthony Eden.

Sekretorius Dulles, kuris prieš keletą dienų buvo priešingas Indokinijos padalinimui, dabar, sakoma, yra sutikęs su tuo projektu. Indokinija numatoma padalinti tarp 16 ir 17 paralelių.

Kiek tai liečia Indokinijos padalinimą tarp komunistų ir vietnamiečių, tiek Edenas, tiek Mendes-France jau Genevos konferencijos metu buvo sutikę su karo paliaubų idėja.

Be to, prancūzai ir angliai yra pareiškę, kad JAV priešinimosi atveju, galinti net iširti Vakarų sąjungą.

Mendes-France, kuris žadėjo atstipatydinti, jei nebus taikos Indokinijoje, dabar sekre-

toriui Dulles yra pareiškęs, jog Raudonosios Kinijos premjeras Chou En Lai jam davęs suprasti: Jeigu Jungtinės Valstybės nepritaras prancūzų taikos sutarčiai su Vjet Minh (Indokinijos) komunistais, Kinija nebūsianti tikra dėl amerikiečių intervencijos Indokinijoje.

Šiuo metu D. Britanijoje viešinti Indijos ministerio pri-

JAV vyriausybė pranešė, jog ji suteiks Siamui skubią karinę pagalbą, kad ji spėtų atitinkamai pasirėngti, jei Indokinijos karas staiga išsiplėstų ir Siamio teritorijoje.

Iš Rytų Vokietijos į Vakarų Berlyną per šiuo metų pirmuosius šešis mėnesius atbėgo 55,500 vokiečių. Nuo 1947 m. iš Rytų Vokietijos yra perbėgę artį dviejų milijonų žmonių.

Jungtinės Amerikos Valstybės suteikė naujajai Gvatemalos vyriausybei oficialų pripažinimą. JAV yra jau dvyliktoji iš eilės valstybė, pripažinusi antikomunistinę Gvatemalos vyriausybę.

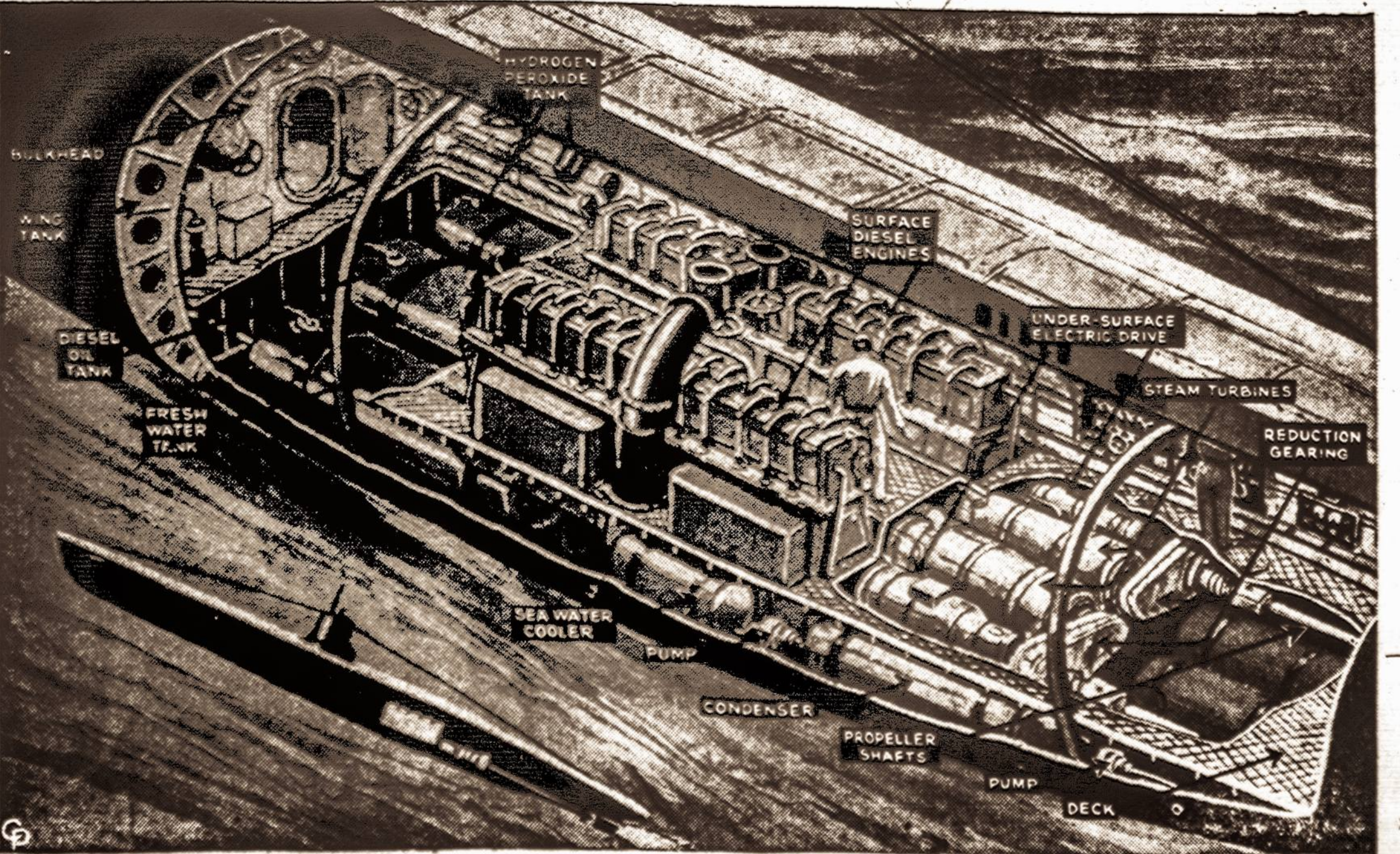
Iranas ketina atmesti Sovietų Sąjungos protestą, būk Irano narystė Vakarų gynybos sistemoje graso sovietų sąaugumui. Sovietai panašaus įspėjimo notas neseniai buvo pasiuntę ir kitoms valstybėms, kurios leido savo teritorijoje įsteigti JAV karo bazes.

Tunise pereitoji savaitė buvo viena kruviniusių paskutinių mėnesių laikotarpyje. Prieš prancūzus nusiteikę teroristai nužudė 11 ir suželdė 19 asmenų.

Britų ir egiptiečių pasitarimai dėl Suezio kanalo neatnešė nieko konkretaus, kad ir JAV diplomatiniam atstovui tarpinkaujant. Panašūs pasitarimai vyko perėitą rudenį ir nutrūko spalio mėn., kai Churchill griežtai pasisakė, kad kanalo bazė vakariečiams būtų prieinama karo atveju ir kad kanalo zonoje pasilikty britų uniformotas personalas. Egiptiečiai labiausiai spriasi dėl britų uniformų.

Britų princesė Margarita keturias dienas svečiavosi Vakarų Vokietijoje. Savo pasaktyje kalboje ji pasidžiaugė gražiu britų ir vokiečių tautų bendradarbiavimu.

Rytų Vokietijos komunistai kaltina amerikiečius už tai, kad jų atominis bombų bandymai sukėlė upių potvynius. Kaip žinia, perėitą savaitę išsiliejusios upės Austrijoje, Vokietijoje ir Čekoslovakijoje, padarė daug nuostolių. Tie patys R. Vokietijos komunistai nieko neprisitarė dėl sovietų vykdomų atominų bandymų Sibire.

Ir britai pradėjo gaminti vadinamus "peroxide" sistemų narlaivius.

NEW BRITAINO LIETUVIŲ ŽINIOS

Viktoras Abecūnas visada labai mėgo jūrų sportą. Ne kartą jis, išplaukęs į jūrą, grįžo su didele, kelių simtų svarų, kardžuve. Tai įmanoma, turint laivą. Abecūnas yra turėjęs įvairaus didumo laivų. Bet šį kartą jis pasistatė net 45 pėdų motorlaivį. Faktinai tai plaukiojantis namas su septyniomis lovomis, virtuve, šaldytuvu ir kitais patogumais. Šį laivą, pavadintą "Viscon", Viktoras statė apie dvejus metus ir jis jam kaštavo 25,000 dolerių. Netrukus Abecūnas rengiasi plaukti į Port Jefferson, aplankyti Viktorių, turinčių toje apylinkėje vasarnamį.

Jonas Ragelis, Varpo klubo bizonio vedėjas, jau kuris laikas serga ir, atrodo, kad dar šį mėnesį negrįš į darbą. Nors Jono sveikata žymiai pagerėjusi, bet gydytojai pataria jam dar išsėdėti.

Dr. Griggs, įgancio Vieniybės skaitytojo Grigučio sūnus, neseniai perkėle savo ofisą į naują vietą. Dabartinis adresas: 21 E. Main St.

New Britaine, kaip ir kituose miestuose, yra tam tikras skaičius vadintam naujakurių, kurie senusius gyventojus stebina savo gabumais. Bet šiuo atveju ypač visus stebina Juozas Džugauskas. Tai gabus dailėdys ir komersantas. Jau Lietuvoje pasižymėjęs tais gabumais, Juozas Džugauskas čia įsteigė tos rūšies imonę — Easton Working Co., kurioje, be paties savininko, nuolat dirba keletas darbininkų. Neseniai Juozas baigė statyti 26 pėdų motorlaivį. Beje, Džugauskas savo dirbtuvę perkėlė į erdvesnes patalpas — 24 Hartford Ave., New Britain, Conn. Dirbtuvę gauna užsakymų ir iš kitų miestų. Štai jos telefonai: BA 4-0266 arba BA 9-1460.

Pr. Navickas pardavė barberinės bitnį ir ruošiasi vykti į New Mexico, kur jis žada pastatytis apsigyventi.

Įgamielis Vieniybės skaitytojas Povilas Kavolis vėl yra našlys. Prieš pora mėnesių mirė jo žmona Elena. Mirtis ją užklupo ligoninėje, gydant lūžusią koją. Veliionė turėjo silpną širdį, kurį neatlaikė tos nelaimės.

Antanas Petrauskas, vienas gabiųjų vietos biznierių, The Regal Restaurant savininkas, didžiausią tapęs tėvuku. Mat, jo duklė Jeanette savo vyrui padovanojo gražią dukterį. Ta proga Antanas ir Marija Petrauskai savo dukterį ir žentui nupirko gražų namą Albany, N. Y. Jeanette ir Frank Kunkord gyvena Albany, kur jie studijuoja teisę.

Antanas ir Vanda Zemaičiai šį mėnesį žada aplankyti Antaną ir Oną Mikalonius, gyvenančius Elmhurst, L. I. Ta proga, jie žada aplankyti savo draugus ir pažįstamus Brooklyne.

D. Mukanas, Vieniybės skaitytojas, buvo sunkiai susirgęs, bet dabar jo sveikata gerėja. Lankime vienybiečių atgauti buvusias jėgas.

Juozas Kreivėnas, prieš pora metų nupirkęs velionio Jono Pustelninko maisto krautuvę (1 Hartford Ave.), sako: "Tinkamas ir teisingas patarmavimas klientui yra mano politika".

Neseniai išėjęs į pensiją Juozas Draučikas skundžiasi, kad jam Vieniybė esanti "per maža". Mat, jis dabar turi daug laiko skaičiui.

Vytautas Degutis, žinomas vietos bintierius, yra gimęs New Britaine, bet augęs Vištytyje, prie garsiojo ežero. Gal todėl jis, kaip ir Viktoras Abecūnas, yra mėgėjas žuvažuoti.

Labai mažai kam žinoma, kad vietos laidotuvių direktorius Karlonas, palyginti į trumpą laiką, išmoko rusų kalbos — kalbėti ir rašyti. Tai reikybė tarp čia gimusių lietuvių. Netrukus nemokančių net savo gimtosios kalbos. Kiek tai liečia Karloną, jis lietuviškai kalba kaip "senis". Beje, jo žmona, buvusį Grigučytę, taip pat pavyzdinga lietuvaite.

J. Vosylis, kuris Vieniybėje skaito daugiau kaip 30 metų, sako, kad dabartinėse sąlygose metinė savaitraščio prenumerata turėtų būti 10 dol. Tik jis šį kartą ir skyrė savo prenumeratą sumokėti.

LIETUVIŲ DIENA

ROCHESTER, N. Y. — Tradicinė Rochesterio Lietuvių Diena šiais metais įvyks liepos 25 d., sekmadienį, Schuetzenparke. Programoje: tautiniai šokiai, dainos, geras orkestras, specialios vaikams žaidynės. Šventėn yra pakviesti kongr. Keating ir miesto meras. Pelnas yra skiriamas Vokietijos likusiams lietuviams remti.

Visi Rochesterio ir apylinkių kolonijų lietuvių maloniai kviečiami dalyvauti.

BALF Skyr. V.ba

ZUVO ASTRONOMO KODACIO ŽMONA

DETROIT, MICH. — Birželio 28 d. čia buvo palaidota Viktorija Kodatienė. Ji buvo sužeista automobilio nelaimėje ir po kelių dienų mirė. Jos vyras, sykiu su ja važiuojęs Bernardas Kodatis, nesunkiai sužeistas. Jis buvo Kauno universiteto astronomijos profesorius. Kodaciai gyveno pas savo sūnų Kestutį Kodatį. Asmuo vairavęs automobilį, irgi pavojingai sužeistas.

PRIMAMI VASAROTOJAI

Gražioje vietoje, žemės ūkyje prie ežero, primamaj vasarotojai. Pramogos ir pasilinksminimai, 3½ val., nuo New Yorko miesto.

Kaina 20 dol. savaitėi. Vietos atostogoms ir savaitgaliams užsakomos iš anksto šiuo adresu:

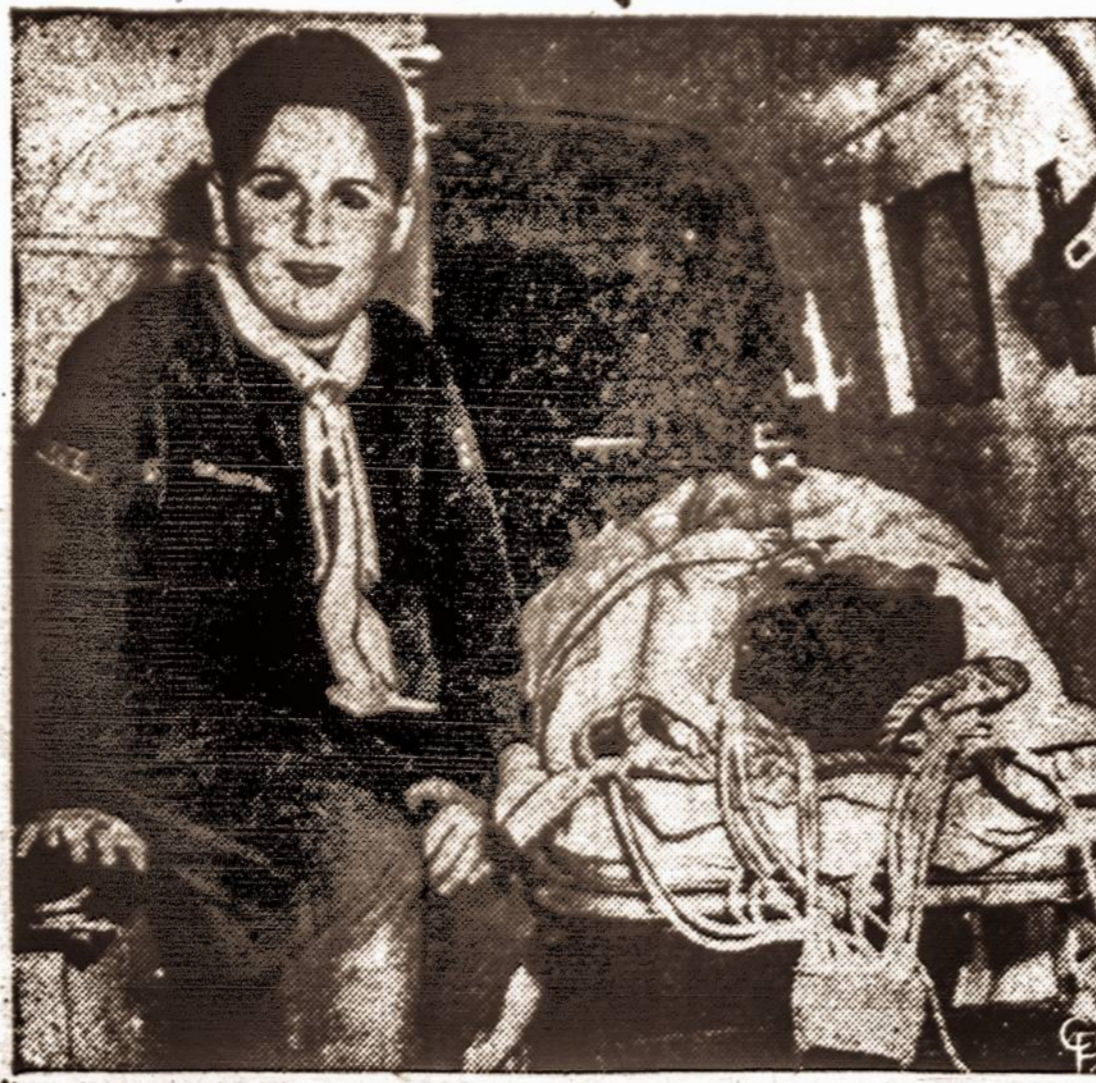
J. Paknys, Box 126, Thompson, Conn. Telef. Putnam 8-7736

A. Kamenjarin Real Estate

Isteigta 1914 m.

Paskolos — Nuoma — Aprauda Safety Deposit Boxes Lietuviams žinoma įstaiga 3042 Wentworth Ave. Chicago 16, Ill. Tel. CALumet 5-4663

Skautas Ronald Lesser, 8 metų amžiaus berniukas, sėdi ambulanca greta 20 metų Gerard Haynes, kurį jis išgelbėjo, pastarajam nukritus nuo kalno Kalifornijoje.

LIETUVIAI SKAUTAI STOVYKLAUJA

Chicagoje skautiškasis jaunimas stovyklauja P. Bascio vasarvietėje. Stovyklauja Lituanicos skautų ir Aušros Vartų skautų tuntai. Lituanicos tuntas stovyklauja iki liepos 17 d. Skautų stovyklai pakaitomis vadovauja skautininkai E. Gurėnas, B. Klorė ir K. Aglinskas. Dvasios vadas — sktn. J. Vaišnys. S. J., ūkio viršininkas sktn. Kaunas, stovyklos viršininko padėjėjas — jūrų psich. L. Knopfmilleris ir adij. sktn. Remeikis.

Clevelande skautų ir skautėlių stovyklas birželio 26 d. apilankė daug svečių. Džūgu buvo tėvams ir sk. bičiuliams matyti sveikus ir gražiai saulės pugarintus stovyklautojus. Abi stovyklos turtu ratu sustatytas palapinės. Jų tarpe yra vėliavų aikštelė su lietuvišku kryžiumi, aptverta tvorele. Sportui yra įrengta primityvi tinklinio aikštelė, kur pakabinatas padų skautų ir virusių pintas tinklas.

Visi stovyklon atvykę svečiai prie vartų pasirašė svečių knygon ir gavo po puokštę paparčių. Laužas buvo ypač gausus žiūrovais. Gražiai skambėjo lietuviškos dainos, tačiau pasirodymai nebuvo aukšto lygio. Laužo metu svečiai, paraginti nuširdaus skautų bičiulio muz. A. Mikulskio (Ciurlonio ansamblio dirigento), suaukėjo stovyklų reikalams 76.79 dol. Stovyklų vadovybės A. Mikulskui už gerą žodį ir dosniems aukotojams skautiškai dėkoja.

Montrealio (Kanadoje) skautėš stovyklau liepos 17 — rugpjūčio 1 d.d. 50 mylių nuo Montrealio ant Ottawos upės kranto. Stovykla bus įrengta A. Nomeika, gyvenęs Schwarzenbach, Claustral — Zellerfeld Hospitale, Vokietijoje, serga džiava ir prašo tautiečių pagalbos.

TURITE VAIKŲ, AR TURIT JIEMS

LIETUVOS ISTORIJA?

Ši knyga tik dabar išėjo iš spaudos. Be jos negalite apsieiti namuose, jei norite savo vaikus supažindinti su savo krašto ir savo tautos praeitimi.

Knygą parašė istorikė Dr. V. Daugirdaitė-Sruogienė. Ji taikoma mūsų lituanistinėms mokykloms, bet lygiai tdomi ir visiems, besidomintiems Lietuvos praeitimi. Knyga didelio formato, 200 psl., gausiai paveikuota, su Vytauto Didžiojo laikų Lietuvos žemėlapiu, irišta į kietus viršelius. Kaina — 3 dol. Užsakantiems knyga didesniais kiekiais daroma nuolaida. Užsakymus ir praigus siųskite:

TERRA

748 WEST 33rd STREET, CHICAGO 16, ILL.

BŪKITE SVEIKI

Draugui ir sau sveikatos knyga—vadovas

kuria parašė ir jau išleido Dr. Steponas Biežis. Šioje knygoje aprašoma/suprantama lietuvių kalba svarbi sveikatos išlaikymo dėsni: kaip būti sveiku ir ilgai gyventi.

Ši svarbi knyga privalo rasti kiekvienoje lietuvių šeimoje. Kaina tik 2 doleriai su pristatymu. Tuojau užsakykite. Užsakymus siųskite knygos autoriui:

DR. S. BIEŽIS, 3241 W. 66 Place, Chicago 25, Ill. Telefonas—Republic 7-7868.

Mums rašo

VIS DELTO VISAM KAM TURĖTŲ BŪTI RIBOS

Aukštaj Gerbiamas Pone Redaktoriau,

Prašu leisti man pasinaudoti vakarietišku papročiu ir laišku redakcijai pareikšti savo nuomonę ir nusistebėjimą. Tiesą sakant, gyvenant, kaip mano bičiulis H. Zemelis kartą išsireškė, specifinėmis tremties sąlygomis, betkas jau seniai nu tojo mus stebinti. Tačiau vis dėlto, visam kam turėtų būti ribos. Mūsų veiksmų laisvinimo veikloje, mano galva, tas ribas peržengė dr. P. Karvelis, "pasiskelbęs" Lietuvos įgaliotu ministru V. Vokietijoje ir "įsteigęs" Lietuvos Atstovybę Bonnoje.

Šitaip lietuvišką visuomenę užsienio neatsakingai klaidinant, Diplomatinis Sefas buvo priverstas šias žinias demontuoti, remdamas jam iš autoritetingų šaltinių suteiktomis žiniomis. Tais šaltiniais, suprantama, tegalėjo būti V. Vokietijos užsienio reikalų ministerija.

Dr. P. Karvelis giliai įklimpo. VLIKas turėtų padaryti reikiamas išvadas, tuo labiau, kad, atrodo, dr. Karvelio žyvis galėjo prisidėti prie VLIKo pirmininko misijos Vaist. Departamente nepasisekimo. Tačiau VT pirmininkas K. Zalcauskas nutarė savo kolegą "ministerį" gelbėti, ir Eltos korespondentas JAV A. Salčius pateikia Vieniybėje 1954 m. birželio 18 d. jo atsakymą Diplomatinio Sefo dementi.

PHILADELPHIA, PA. — Balfoj vėjus baigiasi. Nors dar nėra galutinės atskaitos, bet, atrodo, geros vaizos lietuvių bus suaukavę 2,300 dolerių.

Kaip sakiau, tai dar negalima pabaigti, ruošiamas piknikas Balfoj veiklos dešimties metų paminėti. Piknikas įvyks Bendrevičiaus sode, Adington, Pa., netoli visiems gerai žinomo Mikolajčio sodo. Keikas nužymėtas iškaboms. (Gaila, kad šioje korespondencijoje nepasisekė pikniko data. Vien. Red.)

Visi vietos tautiečiai prašomi dalyvauti šiam jubiliejiniam Balfoj piknikui ir ta proga paremti likimo nukriausius brolius Europoje. Pagaliau yra gera proga ir patiemis pabėgti nuo triukšmingo miesto ir jo kaitros. Juk kiekvienam bus malonu praleisti su draugais ir pažįstamais bent pusdienį šiame žaliame sode. Kitus malonumus parūpins pikniko rengėjai. Taigi, būkite labdaros tautininkai ir gegužinės svečiai.

A. Kaniušis

QUALITY MARKET
VICTOR ABECUNAS, Sav.
356 PARK STREET,
NEW BRITAIN, CONN.

John Baltaduonis
FRANKFORD AVENUE
CAFE
1700 FRANKFORD Ave.,
PHILADELPHIA, PA.

J. MARKIEWICZ
AND
SONS, Inc.
Tel. LOCust 2-9229
Laidotuvių Direktoriai
15 Trumbull Street
New Haven, Conn.

KARLONAS
Funeral Home
Lietuviams tarnauja daugiau, kaip 20 metų.
280 CHESNUT STREET,
NEW BRITAIN, CONN.
Tel. 9-1151

WILLIAM VALAITIS
Viskariškas automobilių taisymas
1730-2 E. Moyamensing Ave.
Philadelphia, Pa.
Tel. Howard 8-0596

A. MIEZIS
ALUS, DEGTYNE, VYNAS
2207 N. 2nd STREET,
PHILADELPHIA, PA.
REgent 9-4156

THOMAS MATAS
REAL ESTATE
51 Fox Street
Waterbury, Conn.

nes ir tarptautinės praktikos dėsniais einant, laukia atsakymo, nebent ji atsakytų neranda galima, kaip įvyko ir dėl dr. P. Karvelio-paskyrimo rašto. Gali VT pirmininkas aiškinti kaip nori, gelbėdamas savo kolegą, bet faktas lieka faktu, kad Vokietijos užsienio reikalų ministerija ir dr. Karvelio paskyrimo raštą neatsakė sąmoningai, Diplomatinis Sefas: tai nepaėmė iš savo galvos. Kas norėtų, galėtų tai patikrinti. Tuo labiau buvo reikalingas atsakymo toks raštas, kuriuo asmuo yra skiriamas prie svetimos vyriausybės Lietuvos Respublikai pilnai ir visiškai atstovauti" (Die litauische Republik voll un ganz zu vertreten).

Antra. Tame pat rašte išreikšta viltis, kad netrukus būtų atstatyti normalūs diplomatiniai santykiai tarp Vokietijos Federalinės Respublikos ir Lietuvos (normale diplomatische Beziehungen zwischen der Deutsche Bundesrepublik un Litauen wiederherzustellen). Tokių santykių atstatymo prašymas ir reškia Lietuvos atstovybės atkūrimo klausimą. Taip, tai teisingai suprato ir pats VLIKas, savo duotame pranešime radijo 1954 m. gegužės 7 d., skelbdamas, kad Vokietijos užsienio reikalų ministerija palankiai įvertino Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto padarytus žygius ir sutiko, kad Lietuvos atstovybė Bonnoje būtų vėl atkuriamas. Kai dabar paaiškėjo, kad Vokietijos užsienio reikalų ministerija nedavė pareiškiami, kad jie visai ir tą raštą neatsakė, tai staigiu reikalu, antra, kad tebuvo VLIKo pirmininko dr. P. Karvelio paskyrimo raštas, dėl kurio teksto buvo "susiprasta" su Vokietijos užsienio reikalų ministerija (atsit., pasitūtytas tekstas buvo jos taisytas?), tad atsakymas nebuvo reikalingas.

Pirmiausia, kiekvienas raštas svetimos valstybės įstaigai rašytas, teisee, administracinis.

VT pirmininkas padaro du "išradimu". Viena, kad VLIKas visai nėra rašęs rašto Vokietijos užsienio reikalų ministerijai Lietuvos atstovybės atkūrimo reikalui, antra, kad tebuvo VLIKo pirmininko dr. P. Karvelio paskyrimo raštas, dėl kurio teksto buvo "susiprasta" su Vokietijos užsienio reikalų ministerija (atsit., pasitūtytas tekstas buvo jos taisytas?), tad atsakymas nebuvo reikalingas.

Reikšdamas gilią pagarbą, S. Zymantas

JUCUS SISTERS RESTAURANT
Stasys Jucus, Vedėjas
(Lakimo Daržaus brolis)
Atidara visą naktį,
(47th St. ir Ashland Ave.)
1608 W. 47th STREET, CHICAGO, ILL.
Lafayette 3-9670

PHILADELPHIA, PA.
MALONI LIETUVIŠKA UZEIGA
ANTHONY BALCHIUNAS, SAV.
113 SOUTH 34th STREET
Arti Pensylvanijos Universiteto

PETER DAVIDONIS
VYNAI — LIKERIAI — ALUS
2327 Brown Street Philadelphia, Pa.

ADAMS' CAFE
RESTORNAS IR BARAS
341 SPRING-GARDEN, PHILADELPHIA, PA.
Tel. PO 5-9566

TRAUN'S BAR
AUGUST TRAUN, Sav.
N. E. cor. 7th and DAUPHIN STREET, PHILADELPHIA, PA.
Tel. PO 5-8785

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI
JUOZAS KAVALIAUSKAS
LICENSED PENNA ANL NEW JERSEY
1601-3 So. 2nd Street Tel. DE 4-5136
PHILADELPHIA, PA

CHARLES J. ROMAN
(RAMANAUSKAS)
1113 Mt. Vernon Street Tel. Donas Poplar 4119
PHILADELPHIA, PA
Moderniška laidojimo įstaiga: dideli graži koplyčia, erdvi salės su baru, pakelvingiems sutelkiamas sklyvas — vienas amerikoniškas. Nėsimis valandą kreipkitės į mūsų įstaigą, diena ar naktį — mes visada pasirūpinsime sveiką pataravimą.

NEDEMOKRATISKI DEMOKRATAI

Visi esame pastebėję, kaip demokratijos kraštuose, jei tik įskyla kuris nors negeistinas reiškinys, yra stengiamasi pagrindiniai išsirtį tos priežastis ir rasti tinkamiausius sprendimo būdus. Būna sudaromos tam įvairios komisijos ir net mokslo įstaigos yra tam panaudojamos.

Pavyzdžiui, neplinamečių nusikaltėlių problema. Mums atrodo, kad to priežastys čia yra gana aiškios. Tačiau komisijos stengiasi tas priežastis nustatyti labai objektyviai — apklausinga įvairių sričių liudininkus, net ir pačių neplinamečių nuomonę būna įsklausoma.

Kitaip dalykai eina lietuviškame kieme. Čia beveik niekas ir priežastis nesigilina. Jei tik meina, kaip buvo užsimota ar norima, tai tuojau ką nors kalta, bėra, priekaištauja, grasi, na, net ir prievartos truputį link panaudoti, jei tik galėtu.

Jei ramiai ir nuosirdžiai būtų einama prie klausimo; tai paaiškintų ir tikrosios priežastys, kodėl tas platesnės visuomenės abejingumas Vilkiui, Baifui, Lietuvių bendruomenei, Lietuviškajam spaudai ir t. t. Geriems norams esant, gal rastųsi tuomet ir tinkamiausia išeitis.

Kaip žinome, demokratijos spauda nušviečia tik faktus ir skaitytos pats daro sprendimus ir susidaro savo nuomonę. Tačiau dauguma mūsų spaudos pajekia savo skaitytoms jau sukramtytą maistą, dažnai rūpestingai atrinkta ir net keiksmuozodiškai pagražinta.

Kaj kas bando kartais pateisinti, kad, esą, turime tik trumpalaikį demokratinių patyrimą. Iš tikrųjų, gruodžio mėnesio perversmas tik įslydino mūsų partijų demokratinių bankrotą ir jų nesubrendimą.

Kaip visi gerai žinome, tik koalicijai šitrus vėliau po perversmą, kai kurių partijų vadai ėmė leisti kovos sąkūjus. Tačiau dauguma visų partijų narių noriai bendradarbiavo su nuosaikais vidurio įsiskandžia vyriausybe, nors ir sudaryta iš seimni laikais buvusios mažumos.

Tauta taip pat davė tam savo tyla pritarimą. Jei ir buvo perversmo bandymai, tai tik, analyti, ne dėl atstatymo buvusios demokratinės tvarkos, bet dėl radikalesnio nacionalinio režimo.

Opozicijon išėjusių partijų vadų šūkiu geresnė dirva su rado lietuvių išieviu tarpe, kurie, būdami toliau nuo tėvynės, tikrosios padėties gerai nesuprato. Kai kurių laikraščiai juos visą laiką maitino informacijomis apie "baisną diktatūrą Lietuvoje", tuo būdu paruošdami labai didelę dalį savo skaitytųjų kraštutiniam kairumui, garbinti dabartinę Lietuvos okupaciją, kaip geriausią išsivysimą.

Pasikalbėjus su tais, kurie skaltai tuomet Amerikos katalikiškus laikraščius, išgirsti iš jų taip pat liudnį vaizdavimą laisvos Lietuvos, kad, esą, ten tikėjama persekiojo, kad, esą, kun. Vaitiekūnas ir kiti yra tikrieji tremtiniai, o jūs čia... Gal Dievas šiuo metu ir leidžia ten pajusti, kada yra tikėjimo persekiojimas...

Kaip ne vienas jau yra rašęs, mūsų politinės partijos buvo tik negausūs inteligentų susibūrimai, giesnių saknų tautoje niekuomet neįleidė. Dėl to ir tokie keistai posūkių ten buvo galimi, kad išsiaiškinti, kaip taikiai krašte paskutiniojo seimo daugumą gavo kairieji (o gal šitą reiškinį reikėtų įvertinti, kaip tautos subrendimą nepasulėdžirinei politikai, kurios teoretinius pagrindus kai kas šiuo metu bando formuluoti).

Dar mažesnę tautos dalį sudaro ir dar mažiau jai itakos turį dabartiniai įvairūs politiniai susigrūpavimai, nors ir imasi pagrindu tik laisvojo pasaulio lietuvių tautos dalį. Dėlto jų sudarytas komitetas gal perdrąsiai reklamuojasi esąs sudarytas atstovų nuo visų srovių lietuvių, kaip aukščiausioji lietuvių įstaiga, uždedanti pareigas visiems ją remti ir jos klausyti.

ST. MAZILIAUSKAS

Tas perdėtas jo vertės ir galios nuolatinis reklamavimas, kartu kritikuojant ir niekinant kitas lietuviškas įstaigas, sambūrius ar žmones, kurie jo neremia — platesnėje visuomenėje augina jam tik opoziciją.

Kiekvienas puikiai supranta, kad Lietuvos vadavimas priklauso nuo tarptautinės padėties. Dėlto ne Vilko nuopelnas, jei šiuo metu aukščiausios įstaigos nepriklausomybės atstatymą remti.

Tos pačios įstaigos savo išsoms išlaiko ir Lietuvos laisvės komiteta, kuris yra labai panašios sudėties, kaip ir Vilks ir savo veikimu yra jam labai lygiagretus. Platesniajai visuomenė visą laiką yra paklėta misle, kodėl Lietuvos laisvės komiteto etatuose negalėtų sutilti Vilkas.

Ar tik nėra čia Lietuvos nelaimės piktinaudojimo, kada Vilkas prašydams sau aukų, mistifikuoja, kad jis pagreitins tuomet Lietuvos išsivysimą ir tuo būdu greičiau sustabdys pasilikusiųjų kandas, o pabėgusiems pagreitins sugrįžimą?

Šiuo metu lieka tik lietuviškų reikalų populiarinimas tarp svetimųjų. Kaip matome, Vilko praplešta Eitos tarnyba labiau dirba tik Vilko reklamavimui ir įvairiai propagandai savųjų tarpe, negu darymui reikalingos itakos pas svetimuosius.

Pagaliam, labiau tiesiazodiški kultūrininkai vis garsiau ima šaukti, kad tik kultūrinis kelias yra sėkmingiausias pa- teikti pas sveikimuosius. Juo eidami, mes ir su savo politiniais rūpesčiais labiau juos supažindinsime. Dėlto, sakio, iš visuomenės surinkti pinigai turėtų labiau eiti mūsų kultūros plėtimui tarp savųjų ir jos populiarinimui tarp svetimųjų.

Vilkas gerai prisimena, kodėl buvo jo galia, kada Wuerzburge prie jo būstinės kabojusią lietuvišką trispalvę (ne valstybinę Lietuvos vėlavą su vyrtimi, bet tik tautinę) buvo paprašyta nukabinti. Kaj to padaryti nesiskubino, tai atvykęs amerikietis karininkas ją pats nukabino.

Čia prisimena kitas tam pokario laikui būdingas įvykis su Kempteno karininku. Vieną dieną atėjo netikėta žinia iš Kempteno, labai toli nuo užkampio, Wuerzburgo akimams žiūrėti. Sakio, vienas amerikietis karininkas teiraujasi, ar yra toks vyriausias lietuvis kurio visi kiti klausio. Kaj jam buvo paaiškinta, kad mes turime vyriausią komitetą, kurio visi klausio, jis pageidavo su juo pasimatyti.

"Gal čia ir bus ta vjeta, nušaliau parinkta nuo sovietiško ryšio karininkų akių, kurioje Lietuvos įsivadavimo viltys pradės realizuotis", svarstė partijų vadai ir nutarė greitai veikti. Nors ir labai sunkiomis to laiko susisiekimo sąlygomis, į Kempteną buvo nuvežtas prof. Kaminskis, pavadavęs tuo laikui singusį prel. Krupavičiu.

Pasirodo, tas karininkas, kurio žinoje buvo vietos visų užsieniečių, išdėstė tik šiam vyriausiam lietuviui įvairius nušikundimus tos vietos lietuviams ir prašė jo pagalbos, juos sutvarkyti.

Tarp kitko, panašus atvejis dar būna ir šiomis dienomis.

Kaip iš viešo pareiškimo matosi, Bostono arkivyskupas Cushing, priėmęs prel. Krupavičių su jo palydovais, pažadėjo remti jų užsimojimus, tačiau priminė ir savo "bėdas". Esą, Brocktono parapijoje "dypys" kelia lietuvių tarpe nesantaiką. Iš tikrųjų, tie maištingieji Brocktono "dypysai" yra kaip tik Vilko linijos.

Jei Vilkas rūpinasi tik Lietuvos išvadavimu ir kilnia-dvasiška likviduosis prie Kybartų, kaip kartais mėgsta pareikšti, tai savo dabartiniam darbui turėtų kviešti labiau tinkamus žmones, kurie šiomis aplinkybėmis daugiausiai sugebėtų padaryti Lietuvos naudai. Tuo tarpu matome ką kita. Vilka sudaro tik labiausiai įstikimi partinės virtuvės tarnai, neatsivėlgiant į jų tinkamumą reklamuojamiems Vilko tikslams.

Dar daugiau: net ir vykdomajam darbui ir įvairioms planavimo ir pasruošimo komisijoms jis skiria taip pat tik tos rūšies žmones. Pavyzdžiui, vargu ką gero ir pažangaus galima laukti iš Vilko paskirtų ūkiško ir kitokio Lietuvos atstatymo planuotojų, kurie galutinai yra užmetę savo profesiją, teoretiskai ir praktiskai yra visiškai atitrūkę nuo tos srities ir tik tenkinasi paprasto fabriko darbininko dalia.

Jei jau kilmios ir objektyviai protingos taktikos laikytusi, kaip to lauktina iš tokius gražius tikslus reklamuojančių, tai tiek politiskai diplomatinėje srityje, lygiai kaip ir studijiniame planavime — pirmoje eilėje turėtų pavesti specialistams.

Jei jau norima remtis vien tik partijos ištikimaisiais, tai tos partijos savo atstovus turėtų ir išlaikyti. Tuo principu savo laikų teisingai než. Nasvytis buvo pasiūlęs išspresti Vilka sudarančių grupių skaičių. Iš tikrųjų, jei kuri partija nepajėgia net savo atstovo išlaikyti, tai ji yra tikrai fiktyvi. Tuo atveju tenka šaukti pagalbos iš platesnės visuomenės jos posėdininkams išlaikyti, kurie savo keliu tik prisideda prie išplėtimo partinio rivališkumo kovų ir kėlimu rizikaliu lietuviškoje visuomenėje, organizuojant "masės" ju kovos platformai.

Teisingai yra sakoma, kad politinės partijos gali egzistuoti tik savo krašte. Tačiau praktikoje matome ką kita: net ir miglotose perspektyvoje jos labai rimtu veidu daro takinius perstatinėjimus ir parsiuosiūmus, kad ir rytoj už-

Admirolą Bradford pasitinka jo šuniukas. Admirolis sako, kad taikos Indokinijoje nebus, kol Kinijos komunistai ten maišysis.

imti gyvybiškai vadovaujančius taškus. Prisimename, kaip mūsų partijos net vokiečių okupacijos sunkiu laiku leistinai ir neleistinai būdu stengėsi, kur tik galėjo, tik savo partiskai ištikimuosius įstatyti, nepaisant net to laiko sąlygų nesandios susikompromitavimo grėsmės.

Gal čia ir yra mūsų didžiausia nelaimė! Tos visos kovos ir kovėlės, tas hipokritiškas erzelis, mažausia, rodo mūsų nekultūringumą ir politiskai demokratinių nesubrendimą.

Kartais mėgstame sakyti apie lenkus, kad jie politiskai nieko neužmiršta ir nieko nepamiršta. Atrodo, tą patį galime pasakyti ir apie mus pačius — ir demokratijoje gyvendami, demokratines kultūras nepasivysiname!

KODĖL VYRAI PERANKSTI MIRŠTA

Ypač sėkmingieji, pvz., imonininkai, rangovai, direktoriai, reikiamieji biznieri, politikai, žymūs advokatai. Pakanka žvilgtelėti į mirimo pranešimus.

Jau seniai suprasta, kad rankų darbo darbininkus būtina reikla apsaugoti nuo jų profesinių pavojų, todėl griebtasi atitinkamų apsaugos priemonių, kurios įstatymais yra užtikrintos. Tačiau, niekas negalvoja proto darbo darbininkams neleisti pergyvėti po vėlena palstį. Kaip rodo statistika, je yra linke tiesiog suaknti savo sveikata. Būdamie 40, 50 ir 60 metų amžiaus, jie miršta širdies ir kraujopytakos ligomis, daugiau dėl protinio ir dvasinio pertempimo, negu dėl kūninio pervargimo.

Pirmoji mirties priežastis

Sveicarijoje, kaip ir daugely kitų kraštų, vis daugiau ir daugiau žmonių miršta širdies ir kraujodmų ligomis. 1905 m. Sveicarijoje iš 61.800 asmenų 7995 mirė kraujodmų apytakos ligomis. Pastarieji valdiniai pranešimai rodo, kad iš 51.384 mirė širdies ir kraujodmų ligomis 18.566, taigi, daugiau negu dvigubai! Kaip mirties priežastis, šios ligos užima pirmą vietą kaip Sveicarijoje, taip ir Amerikoje.

Tai ypatinai liečia vyrus. Visuotiniai žinomas moterų perteklius kartais sukelia mūmyse klaidingus įsivaizdavimus. Ši moterų perteklių sudaro našlės, kurių vyrai per anksti mirė. Šio simtmečio pradžioje Sveicarijoje moterų vntūniškai pergyvena vyrus dviem metais, šiandien jos pergyvena daugiau kaip ket-

veriais metais. Panašus vaizdas ir JAV: 1900 m. — 1½ metų, 1940 m. — 4½ m., 1950 m. — 5 ir 3/5 m. (šiuos duomenis apie JAV paėmiau iš Metropolitan Life Insurance statistikos — J. S.).

Kiekvienas žino, kad pastarčio simtmečio antroje pusėje galimybė ilgiau gyventi žymiai padidėjo. Bet šis optimistinis įspūdis yra klaidingas. Tokios palankios statistinės išdavos pasiekta dėl to, kad vačių mirtingumas yra žymiai sumažintas. 1950 m. 50 metų asmuo Sveicarijoje galėjo tikėtis gyventi tik trimis metais ilgiau, kaip 50 metų asmuo šio simtmečio pradžioje — Amerikoje tik dviem metais.

Zmogaus dinamo mašina

Amerikiečių žurnale buvo paskelbta vieno didžiausių Amerikos koncerno 142 vadovaujančių tarnautojų medicinos tyrinėjimo išdavos. Paaiškėjo, kad ne mažiau, kaip 68 serga širdies ir kraujodmų ligomis, 8 — skrandžio vočimis, 35 — virškinimo sutrikimais, 52 — nervų pakrikimais — daug serga keliomis ligomis — tik 12 asmenų (iš 142) buvo sveiki.

Šio tyrinėjimo pagrinde yra tam tikras tragizmas. Kas gi yra tie sėkmingieji šefai, imoninių viršinininkai? Tai vyrai, kurie šiek tiek daugiau, žymiai daugiau gali atlikti kaip eilinis asmuo. Bet kur yra riba tarp šio pajėgumo daugiau atlikti, kas yra visuomenės pripažinta kaip vertingas dalykas, ir kur prasideda mirtinis "perdaug", lėta savizudybė?

(Nukelta 1 psl.)

TREMTINIO DIENORAŠTIS

PR. STIRBYŠ

Po Stalgrado nesėkmės ir penktosios vokiečių armijos žlugimo, naciams pradėjo nesisekti: pralaimėjimas sekė pralaimėjimu, kraštai vienas po kito, slėdo iš Adolfo Hitlerio rankų. Virš Trečiojo Reicho viešpatavo anglosaksų aviacija. Kai iš rytų vokiečiai paskubomis traukėsi paskui save palikdami griuvėsių krūvas ir gaisrų pašvaistes, vakarų sąjungininkų bombonešiai lygino su žeme Vokietijos miestus, ardė kelius, geležinkelius, griovė Rheimlando ir Saksonijos fabrikus. Krito smūgis po smūgio, nuo kurių ėmė linkti iki tol išsidūsi nacių ragai. Afrikos smėlynuose sugniūzo Rommelo šarvučiai, Volgos — Stalgrado raudonarmiečių masėje žlugo Paulaus armija. Pastarojo laimėjimo paskaikinti bolševikai be atlydos ėmė naikinti vokiečius jų pačių išrastais kaitiliniais apsupimais, varė gilius pleištus visame rytu fronte. Pagaliau pradėjo rimtai grąsinti atkūrimu viso Pabaltijio ir Rytprūsijų.

Masės pabėgėlių užplūdo kelius vakarų link. Šalia pabaltiečių traukė gudai, lenkai, rusai (net rusai!), žygiavo čekai, rumunai ir besarabai iš Balkanų. Net Krymo totoriai išliejo ir šį tautų mišinį, i naujų amžių tautų klijonėjimą. Tautos išgyvenusios virš dvidešimt raudonosios bolševizacijos metų, atsiradusios progai napanoro antruktat patekti po Markso, Lenino ir Stalino vėlavą. Ir jos apledo savo žemę, paliko net artimuosius ir visa kas brangiausia, pasitrindami beadaio tremtinio takus, pirmą rūpėsiu, vargu ir nedateklių rytojų.

Jie nebėgo nuo stūrės vėjų ar poliarinės nakties. Juos ne, vijo bado nei maro pavojai. Aruodai buvo paruošti žemos metų ir gimtose pastogėse ru-

šeno židiniai. Ne tiek baidi buvo kulkosvaidių ir kanuolių garsai. Jie net nenusteidavo vyturio giesmės ir artojo džiaugsmo nulinkusiai kviečio varpai. Kaip kadaise nuo Atilos gaujų ar vandaų plūdimu, taip dabar nuo dvidešimtojo amžiaus raudonųjų satrapų, išlitos tautos pakėlė būres vakarų link. Metė dalgius, paliko žagrę ir nebaigtą vagą lietuvių artojas. Staklėse liko nebaigti drobiės rietai. Nebaigta daina sustingo jaunimo lūpote. Parymo pakely Rūpiniojėlis, išlydėdamas į svetimą šalį savo žemės vaikus.

Nedraugas jiems buvo ir rudasis kaimynas. Nesitikejo iš jo ką nors gero. Bet kaip prieš vanago žvilgsni drebą žvėreliai ir paukščiai, slėpdamiesi net lapės olose, taip ir šiuo atveju kito pasirinkimo nebuvo. Visi slėpėsi nuo vilko, kad būtų vėliau patektų meškai ir gliobli. Visus vijo raudonoji bėimė, stepių pamėklė, kuri gro boniškaiks nagals sjėkė Vidurio Europos ir savo batu jau tremė Pabaltijį bei rytinę Lenkiją. Gana jau buvusios partitės prieš keturis metus, Gana jau paguldytu kaulų Sibiro taigose. Gana jau kancijų kalėjimuose ir kankinių kraujo Tėvynės sienyse.

Ką neša ši miglota ateitis ir Kalvarijų keliai, nė vienas nežinojo, tačiau kiekviena gyvenimo akimirka buvo brangesnė už žadama "rojų" ir nesamas "laisves", tarp kurių, betgi, laisvės gyventi, nebuvo ir nėra.

Rytprūsijų laukais
Spalio 8 d.
Paciū paskutiniu momentu nutarėme pamti porą karių, kėli ko paskui teko galitėis. Jau

iš pirmo žvilgsnio pamatėme, kad su jom bus tik vargo. Bet vis tiek nabagės buvo išvestos iš tvarto ir priristos prie vežimų. Viena, vos pasijudavus iš vietos, pasimūstė ir nudūmė — darž. Matyt, nenorėjo kelti. Nutarėm, kad geriausia pakaitom vesti, nes priešingai, jos trunkams be paliovos ir gaisrins brangų laiką.

Rudens lietus nenustojo dulkinęs. Tėviškė tolo. Važiavome pro mažiau žinomas, svetimas vietas. Kad išvengus kariuomenės judėjimo ir šiaip trukdymų, pasileidome tiesesne kryptimi, kaimų keliais ir įvairiausiais šunkeliais Klajpedos krašto link. Netoli Naumiesčio susitikome grąžtančią ir tėviškė mano pusėserę Saliutę, kuri manė susitiktį namiekius. Kiek mums buvo žinoma, jos brolis jau turėjo parengs vežimą.

Apie jų pasiruosimą sužinojus Saliutė susimastė. Apsisprendė. Sėdo į Igno vežimą ir nuvažiavo kartu.

Kariuomenės judėjimas Naumiesčio rodė netolimą frontą. Tą patį vakarą pasiekėme ir sienos perėjimo punktą. Tuoj pat susidūrėme su vokiečių pedantizmu ir naciško užsišpyrimo pavyzdžiu. Dėl vėlavus laiko (pasivėlinome 6 minutes) tą vakarą per sieną nebeišleido. Teko laukti ryto ir tik todėl, kad pravažiavimą tvarkas sienos pareigūnas buvo pasišalinęs iš posto. Tuo tarpu patrankos gaudžia vis smarčiau, gaisrų pašvaistės tviska vis didesniu ryškumu. Pirmoji neramumo ir baimės kupina tremties naktis paprūsės daržinėje.

Spalio 9 d.
Per naktį pabėgėlių susitelkė daugiau kaip tūkstantis vežimų. Pientas iki Naumiesčio apstotas bent trim eilėm.

Vos liko pravažiavimas karinėm mašinom. Naktis slenka vėžio žingsniu. Miegas neįima. Vokiečių kariuomenė be paliovos dumia vakarų pusėn, o mes su baimė dairomės į ausantį rytų dangų. Klausomės "Stalino vargonų" muzikos.

Kalba, kad skirstys kolonomis, duos atitinkamus vadovus, kad nepaklystume ar šiaip ką nors nepadarytume "neįleidimam" prūsų žemei.

Pagaliam, visai išaušus, atvažiavo kažkokis rudis. Išsokęs iš mašinos, pasisukiojė ant plento ir pademonstravė savo apvalų pilva, nuėjo į kontora.

— Jau atvažiuo! — kaip žabtas pasklido pabėgėlių eilėse.

— Jau leis. Sakio, reikės tik grupės sudaryti, — spėjojo vieni.

— Ačiū Dievui! Išsimeigojo parsas, — šapėsį kai kurie.

Visį suskato ruostis tvarkyti vežimus ir arklus su didžiausiu įtempimu sekdam ant plento stovinti, lygiai kaip ir mes visi, per naktį išausis sargybini. Išėjęs iš kontoros rudis suriko "los!" ir karėvis nuo plento pasitraukė. Atseit, jis buvo valdžia, o eilinis vargšas, išbuves per naktį be pakaitos, jo įrankis. Ta faktą visi įsėdėmejo. Visiems, tremties našta nesusiems, vėliau tai teko ir ant savo kaulo patirti.

Bematant pirmieji vežimai įvažiavo į naciškąją (faktinai lietuviškąją) Klajpedos krašto žemę. Masė pasjudno ir nepaisydama tvarkos, kaip į manydama, pasileidė pirmyn. Čia ir gavome patirtį ką reikčia tokioje kamatyje, tiesiog lenktyne. vedamos karėvis. Ją nepamokysi kėlavimo taisyklių. Karvė yra karvė. Pagaliau ir mes pradėmė nerintis dėl jų "karviškai" šalto būdo, imdami jas vyti rėšela, didinti kelionės tempa. Vežimai nuolat dūmė pro mus, nes dauguma tokio "liuksuso" ne-

buvo paėmė ir mes jiems pradėjome pavydėti.

Išdumdėjome per šilutę, užpakalyje paklome daugelį kaimų ir pagaliau sustojome prie Rusnės — Nemuno tilta. Čia važiuoti jau galima tik žingsniu, nes pabėgėlių ir kariuomenės judėjimas mūmiskas. Kraustojis ir klaidėdijai.

Nors buvo kalbama, kad liūzus Dubysos frontui, vokiečiai priešinsis prie Nemuno, bet čia nepastebėjome jokių įvyrinimų. Nebent dar kasamūs apklusis ir šautuvais ginkluotą "folksšturmą" pavadinus tvirtove ar pozicijom... Aš atbejoju ir su tikras, kad pasirodžius pirmiesiems bolševikų šarvuociams, jie nepaleis nė šūvio, arba, geriausiai atveju, seniai bus kulnis parodė.

Laimingai persikėlėme per abu Nemuno tiltus, ir Rusnė, o kartu visa Lietuvos žemė liūko užpakaly. Išgėmė į Rytprūsiją. Dėkojame Dievui už laimingą persikėlimą kiton Nemunėlio pusėn ir už laimingą kelionės pradžią. Tuo pačiu ir apsiarąjome pažvelgę liepsnojančių tėviškių link, pažvelgę į gūmų ir ugnies jūra virtancias sodybas.

Priešingai kalbom ir gaudam, niekas niekur netikrina, nestabdo ir net dokumentu neklausia. Nežiūrint mūsų pačių ir arklų nuovargio, pasileidžiame tolyn nepažįstamais Prūsijos laukais. Užsitrėjame nuo greičiau pervažiuoti Rytprūsijos. Vėliau pažūrėsimė. Neretai sutinkame gyvantojų, kurie bando perkaltėti.

— Kurgi jūs benuvažiuosite? Juk rusai bus greičiau Danzige, negu spėsite pravažiuoti Prūsus!

— Pavažiuosim, pamatysim! Mes žinome ir suprantame, jog bolševikai nespaudžia, bet mes juk taip pat ne ekskursijai pasirengė...

(Bus daugiau)

PRIES 15 METU.

Šią vasarą sueina 15 metų, kai laisvasis pasaulis, užimtas Miunchene, bet staiga pažadintas smaugiamos čekoslovakijos pagalbos šauksmo, pradėjo rūpintis ateitimi.

Tada laisvajam pasauliui parūpo, kaip išgelbėti taiką, neatsiklaupus prieš Hitlerį.

Nacių Vokietija, nuolatos ginkluodamasi, pakelti balsu pradėjo reikšti vis sunkiau patenkimas ambicijas. Skriaudama silpnuosius, Vokietija tada dar nedrįso šokti į akį Vakarams, kurie, deje, nežino, dami ką daryti, tik žiūrėjo ir laukė.

Tada laisvasis pasaulis turėjo parodyti griežtumą. Bet sąjunga kovai su totalizmu dar nebuvo organizuota. Dar nebuvo jėgos tai grėsmę sulaukyti. Nors ir tada jau netrūko išpėjančių balsų. Toliau politikai jau ir tada aiškiai matė besiantinantį antrojo pasaulinio karo pavojų.

Deja, dauguma žmonių tai laikė "antinacine propaganda."

Su nuostabių panašumais, šiandien tas pats kartojasi. Štai jau 10 metų, kai Sovietų Sąjunga kala ginklus ir ruošiasi visuotiniam karui. Gal tik toks skirtumas, kad Sovietų Sąjunga ruošiasi ne taip isteriškai, kaip nacių Vokietija. Bet už tai metodiskai ir užsiųsriai stengiasi įsiviešpatuoti pasaulyje.

Su nuostabių panašumais, šiandien tas pats kartojasi. Štai jau 10 metų, kai Sovietų Sąjunga kala ginklus ir ruošiasi visuotiniam karui. Gal tik toks skirtumas, kad Sovietų Sąjunga ruošiasi ne taip isteriškai, kaip nacių Vokietija. Bet už tai metodiskai ir užsiųsriai stengiasi įsiviešpatuoti pasaulyje.

Nėra abejonės, kad šiandien laisvajam pasauliui gresia didesnis pavojus, negu prieš 15 metų. Tada Hitleris neturėjo tokios galingos penktosios kolonos, kaip šiandien sovietai. Gana to, kad šiandien Kremlius agentai sėdi Prancūzijos ir Italijos parlamentuose ir gina ne savo kraštus, bet Sovietų Sąjungos interesus.

Ir šiandien netrūksta toliau reguli politikų, kurie nuolat kartoja apie besiantinantį karo pavojų, apie milijoniską Sovietų Sąjungos ginklavimąsi.

Deja, šiandien, kaip ir tada prieš 15 metų, atsiranda žmonių, kurie tvirtina, kad tai yra "antikomunistinė propaganda"...

Pav., toks žymus politikas kaip Churchillis sako, kad nežiūrėti to, kas buvo praeityje, su sovietais esą galima bendradarbiauti...

Manyti, kad su komunistais galima bendradarbiauti, yra tragiška iliuzija. Su komunistais, kurie šiandien vadovauja Kremliaus politikai, neįmanoma susitarti. Su jais net kompromisas neįmanomas.

Santykiuose su dabartiniais Kremliaus valdovais, yra tik du keliai: priešintis arba nusileisti. Bet niekad tarp šių dviejų kelių nebus trečiojo, kurį mes vadiname kompromisu.

Vienas dalykas yra tikras: Jeigu Europa nebus vieninga ir nepriešins Sovietų Sąjungos imperializmo užmojams, ji neišvengiamai turės žūti.

Laiškai iš Chicagos

VIEN TIK AUKSAS VALDO MUS...

Vargonininkų materialnis pasisekimas. - Kardinolas pakenkė Šaltinio-ro bizniui. - Karvelio ambasadorystės misterijos aiškinimai ir pasekos. - Kompozitoriaus Vlodo Jakubėno pasisekimas.

Vargonininkų leidžiamos Muzikos žinios neseniai siejosi dėl mūsų muzikinės kultūros ir meninio parengimo lygio. Būrelio 27 d. to žurnalo leidėjas turėjo progos tuos teorinius samprotavimus paversti praktika. Jis suruošė katalikų susivienijimo selmo progą "dailių šventę". Idėjau tuos žodžius į kabutes, nes ta "šventė" buvo taip pravesta, kad apie ją iš muzikinės pusės kalbėti visai netenka. Tai buvo paprastas piknikas. Barai turėjo didesni pasisekimą už dailininkus ir tokiu būdu vargonininkų sąjunga susilaukė materialinio pelno, kurio dalį, reikia tikėtis, paskirs savo žurnalo išlaikymui. Chicagoje jau nuo seno žinoma, kad tik nevykę menininkai žvilgsniu parengiamai atneša pelno. O be pinigų negali išsiversi.

Reikia pastebėti, kad toji vieta, kurioje buvo suruošta vadinama "dailių šventė", Justice Grove Park, pr. klauso lie-

tuviškom parapijoms ir dar seniai ten kiekviena parapija suruošdavo per metus porą piknikų, kuriuose, kaip pasakojama, patys klebonai prižiūrėdavo, kad parapijiečiai išgertų reikiama kiekį dvasią pakeliančių gėrų. Šią tradiciją tačiau nutraukė Chicagos kardinolas, uždraudamas katalikiškuose parengimuose parduoti svaigalus. Vargonininkai, atrodo, šią draudimą buvo apėję, tačiau kai savaitę vėliau toje pačioje vietoje savo pikniką - "Lietuvių lojalumo dieną Amerikai" - panorėjo suruošti Chicagos radijo skelbimų verslininkas P. Šaltinieras, pikniko išvakarėse jam buvo pranešta, kad kardinolas griežtai uždraudė parapijom pr. klausančiose piknikų vietoje parduoti svaigalus. Pasirodo, kad kažkas pasiskundė kardinolui, jog senoji girtavimo tradicija vėl atgy-

tant. Visos Šaltinio pastangos tą draudimą atsukti nuėjo niekais. Sekandį po pikniko dieną, Šaltinieras per savo radijo pusvalandį smarkiai barė "klapčiukus", kurių intrigos neleidus jam savo svečiams "išdalinti alaus". Nuostoliai, kalbama, sekė tūkstančius...

Vienas veikėjas iš tolimo užkampio man pranešė, kad tai, ką jis gaus pasakytį Chicago dienraščiuose apie Karvelio "ambasadorystę", esą "normalaus skaitytojo išdildymas", negalimo gi jo laikyti paskutinio kvailio. Ir pačioje Chicagoje dienraščių kvalifikacijai skaitytojai jau pradeda atsisiekti ir savo proto pagalbą. Jieškoti tos visos "misterijos" išaiškinimo. Plačiausiai pasklidusi teorija dabar yra š. M. Krupavičius nutaręs, kad atėjęs paskutinis laikas kaip nors prieiti prie Lietuvos aukso likučiu. Karvelio neva "Lietuvos atstovu" paskyrimo blefas buvęs reikalingas trodymui, kad VLIKas atliktų valstybines funkcijas, ergo, jis reikalingas ir valstybinio fondo likučiu. Kaip žinia, Valstybės Departamentas su tokia nuomone nesutiko. Po to neliko nieko kito, kaip pyktis už nepasisekimą išieiti ant S. Lozorajčio, girdi, jo "protestas" pakenkęs. Klūpa ir tiems, kurie pabando viešai pareikšti kitą nuomonę. Trūkstant rimtų argumentų, tokie stengiamasi nutildinti asmeninius puolimus ir tiesiog paprasčiausiai koliojimu. Žinoma, be pinigų sunku išsiversi. Neveltui Meristo dainuoja: "Vien tik auksas valdo mus".

LIEUVOS KANCIŲ DEŠIMTMETIS

1944 metais Epos mėnesio pradžioje Lietuvai vėl buvo lemta įsigirti hitleriškas ir staliniškas patrankas. Lietuvai teko pergyventi tas kliaukus ne tik kaip kieno nors kaimo, bet kaip tautos. Spręsti klausimą, kas bus rytoj. Netrukus apmirė visas Lietuvos gyvenimas, sutriko mūsų kultūrinės įstaigos, pradėjo kaimuose retėti gyventi, išbegioje inteligentai, kurių tuo laiku apstail buvo. Dviejų savaitių laikotarpyje sustojo visos visuomenės ir kultūros gyvenimas. Per 80,000 lietuvių, palikę savo gimtuosius namus ir savo mantą, bėgo nuo bolsjeviško teroro į Vakarus prieglaudus įsiekoti.

Bolsjeviško teroro baimė daugelį lietuvių įsivijo iš namų. Palkomė vėskia, ką turėjome, gelbėdami savo gyvybę nuo žibauraus raudonojo okupanto, kuris su pasitenkinimu kankino ir žudė daugelį likusių Tėvynėje lietuvių, neaplenkiant nė kūdikio, nei žlaugalvio semelio.

Koks balsus šių dienų Lietuvoje valdas!? Miestai okupuoti sugriauti ir neatstatyti, kultūriniai centrai sunaikinti, ūkiai išdraskyti ir prievarta ūkininkai suvaryti į kolcho. us. Mokslieji mokyklose nuodijama komunistinėmis idėjomis. Gyventojai tremiami iš savo gimtojo krašto, mariniami badu, žudomi ir vežami Sibiran. Lietuvių žudymo aukos Tėvynėje nemažėja, bet daugėja. Nuo bolsjeviškų teroro ir jų ginklo visa Lietuvos žemė kraujui pasruvusi. Apaugo piktžolėmis ūkininkų sodybos ir artimųjų paliktieji kapai. O

Reikia atsiminti, kad šis pavojus jau gresia gana seniai. Jau 1839 metais žinomas lenkų patriotas Leňardo Chodzko, rašydamas apie Lietuvos ir Lenkijos padalinimą, citavo Petro Didžiojo testamentą. Rašydamas apie Europos tautų vieningumo reikalą, jis tada priminė Napoleono žodžius, pasakytus šv. Elenos saloje, būtent: "...Europa bus respublikoniską arba kazokišką."

Šiandien Europa yra beveik respublikoniską. Bet reikia atsiminti, kad ir Sovietų Sąjungos sudaro respublikos. Tokia "respublikų sąjunga", kurioje rusas eina kazoko arba žandų pareigas, Kremliaus valdovai nori užkarti visai Europai.

kiek naujų kapų, nepaženklintų kryžiais ženklu?

Šiandien, išsibarsčiusieji pasauli lietuviai, prisiminkime kas prieš 10 metų dėjosi Lietuvoje, ir kas dabar ten dedasi. Nusisekime bent mintimis į savo kraštą, virtusį kaimynynu. Prisiminkime savo artimuosius, brolius partizanus, žūstančius neįgyčioje kovoje, aukojančius savo gyvybę už Lietuvos laisvę. Upeilais liejasi jų kraujas. Vieni didvyriškai žūsta, o jų eiles užima kiti. Nors priešais stengiasi nušlopinti lietuvių tautofeliasvės troškima, bet to nepajėgia padaryti. Net vaikai aukoja savo gyvybę ant Tėvynės aukuro. Lietuva, nors ir kraujuočia, bet gyva. Liejamas jos vaikų kraujas atneš jai laisvės rytuoj.

Mes gi, gyvendami svetur, kokią auką uždėsime ant Lietuvos Laisvės aukuro? Gal jau iš mūsų kai kas pasakysime: pavargome, išgebome ar sumaterialėjome, besirūpindami tik savi ir mums Lietuvos vadavimo darbas ir didžioji idėja jau nepakeičiui?

"Tas nevertas laisvės, kas negina jos". Negalėdami su ginklu Lietuvos laisvės ginti, turime kitokiu būdu prie tos laisvės prisidėti. Kas darbu, kas auka, kas lietuviško reikalavimo spaudoje ir sveikinimųjų tarp, kas pastangomis auklėti jaunimą lietuviškoje dvasioje. Jieškant būdų visuomet mes jį atrajome. Žinoma, kad Amerikoje Lietuvos byla yra jau gerokai išjudinta ir kas kart dar labiau judinama. Mums tik lieka neatsilikti juodame šešely, bet žodžiu ir darbu kelti kankinamus Lietuvos reikalą. Kaip gyviems liudininkams, mačiusiems, kentėjusiems bolsjeviškes kančias, žinantems žiauriojo okupanto užmačius be pasigalėjimo naikinant tautą.

Be to, visų mūsų būtina pareiga visoms pajėgoms palaikyti lietuviškumą savyje ir savo šeimoje, gerbtį savo gimtąją kalbą, lietuviškus papročius, lietuviškas dainas, lietuviškus meniškus ir kultūrinis parengimus, lietuvišką spaudą ir knygas. O mūsų vaikų turį dvasiniai augti ir bręsti būsimiems tautos žyglams ir Lietuvos prisikėlimui.

Kuo daugiau pastangų dėsim, tuo daugiau svorio turės Amerikos gyvenime ir Lietuvos išlaisvinime.

Jonas Miškinis

KAIP MUMS MOBILIZUOTIS LIETUVOS LAISVINIMUI?

IGNAS J. ŠEINIUS

Klausimas nėra jau toks paprastas, kaip gal atrodo. Nors ir aišku, kad tai pirmos eilės, gyvybinis tautos uždavinys. Iš viso, nuo to, kaip suorganizuosim ir veiksim, pareis mūsų laimėjimas ar pralaimėjimas.

Turim nustatyti vieną: lietuvių tauta yra karo padėtyje su Sovietų Sąjunga. Neturim tai pamiršti nei keldami nei guldami. Jei mes pamirsim - kaip neretai ir darom - niekad nepamirš tai bolsjeikai. Nepamirš, kol jie iš pavergtos lietuvių tautos dūmos nepadarys sau tinkamos masės. Vakarų kultūrai žūvusios, abejingos savo praėčiai ir svetimos savito gyvenimo troškimams.

Neturim pamiršti ir kito fakto: vergijoj likusių ir svetur esančių lietuvių ne tik padėtis skirtinga, skirtinga taktika ir artimiausieji uždaviniai. Kas jiems negalima, galima mums. Taip, bolsjeikai žūri, kad ir mes svetur ne daug ką begalėtume. Kersija mūsų anapus likusiems namiešiams ir giminiams, išsifitruoja mūsų tarpan, skaldo mus iš vidaus.

Daugelis ir nesideda tautinės kovos taikon, bijodami bolsjevių keršto ikaitais laikomais saviškiams. Bet nemažai laisvės esančių susipratusių lietuvių, ir neturindčių daug ko bolsjevių bijoti, vis dėlto laikosi nuo tautinio reikalavimo nuolat. Ne visiems likud. Dviesimose sąlygose turimas neįprastas darbas ar priartėjusi senatvė. Yra kas kita.

Daug kam, labai daug kam nepatinka lietuvių tarpe svetur įsiviešpatavusi dvasia. Ar tikrai dvasios stoka, karo padėties dvasios, padegancios, žūngiančios, karingos, neventigiančios klidčių, veikiančios kalnus. Juk žinia, kad ir ge-

Tiesa, teko nugirsti, kad kažkas M. Krupavičiaus nepasisekimą Washingtono aikšniaje jo profesija. Girdi, Valstybės Departamentas į katalikų kunigus kreivai žūri. Mat, prie ko priveda visokių "biety" ir "misterijų" skleidimas.

Labai atsiprauš skaitytojų, kad tiek daug vietos šiame laisvės turėjau skirti nelabai smagių dalykų aprašymui. Būčiau pats laimingas, jei pasirodytu, kad viskas tai netiesa. Deja, kol kas neturiu priešingų įrodymų. Ir kad neskleidus visiška neiviti, turju papasakoti ir vieną maionesį atsitikimą lietuvių blyse.

Čia, Chicagoje, pačiame miesto centre, turime Grand Park, kuriame vasaros metu rengiami geri koncertai. Kadangi jie nemokami, klausytojų susirinkimas kelijolika tūkstančių. Koncertų repertuarą sudaro tik "prapažintų" garsų kompozitorių kūriniai. Už tai labai džiugu, kad į liepos 14 d. koncerto programą įtraukta ir mūsų Vlodo Jakubėno suita "Miško šventė".

Toji suita yra parašyta kompozitoriui gyvenant Amerikoje, pasinaudojant rašyto baletu. Vajvos juosta muzika, kurioje gausu folklorinių elementų. Jos turinį nesunku išpėti iš atskirų dalių pavadinimų: miško vienuma, miško atbulimas, miško šokis, atelna kalniečiai, jų šokiai, žaidimas ir finalinis šokis.

Sio koncerto dirigentas N. Malko nors ir nepriklauso pačių garsiausių dirigentų dešimtukui, vis dėlto yra pasaulinės klasės ir labai populiarus Anglijoje bei Skandinavijoje, kur kasmet gastroliuoja. Jis yra dirigavęs keletą koncertų ir Kaune, kur kartais apilankydavo savo sūnų (mat, jo pirmoji žmona yra buvusi rež. B. Dauguviečio sesuo. Iš tu

mes visi.

raja išminkinta ir tinkamai apginkluota kariuomenė pralaimi mūsų, kai ji nustoja dvasios, vienijančios, keliančios. Arba kai jos vadovybė pakrinka, išvėlusi tarpusavio ginčuose.

Paėmęs bet kurį lietuvišką laikraštį rankon, nematai, kad ten stigtų karūgumo. Bet prieš ką daugiausiai sprogdinamas dinamitas ir liejamas rašalas? Prieš VLIKą ar prieš Lozorajti, prieš krikščionius demokratų, liaudininkus ar tautininkus. Ryžtingai pašėlusiai kariaujama tarp savęs. Kad esama karo padėtyje su tautos mirtinu priešu, atrodo, pasi-darė antraeilis dalykas. Ar galima stebėtis, kad tai matant, matant mūsų verdant tarp "veiksnių", kurie tikrai turėtų veikti, daug ką apima neivitis, daug kam pasidarė neskanu burnoje? O kai ką gal apima ir gėda dėl savo tautos.

Pirm nei mobilizavus mūsų kultūrininkus ir tautinius intelektualus svetur iš viso, turi susimobilizuoti priešakin atstovai veiksniai ar politiniai centrai, kurių juk turim net kelis ar keliolika. Kalbos, kad ir kitų pavergtų valstybių ir tautų išvilioje rodo ne mažesni išsibarstyma, nieko nepateisina. Estai ir latviai turi po vieną priešą, mes turim net tris. Mūsų padėtis Europoje buvo ir liks pati kebliausia. Su ta padėtimi turim skaitytis ir daryti atjankamas išpareigojančias išvadas. Iš kitos pusės: ar nebūtų smagu, jei mes savo kovoje prieš aziatiskąjį priešą galėtumėm pasirodyti pirmaeiliais, pavyzdžiui kitiems?

Stasy Lozorajtis, ar kas kitas jo vietoje, - asmuo nesvarbu - turi savo laikysenai pagrindo. Tuo mums didžiulį Vakarų valstybių pripažintam valstybinio testinumu, kurio šiandien neturi nei lenkai nei čekai, turim džiaugtis ir jį saugoti, kaip Nojus savo arką. Jis dabar ypatingai JAV reikalingas, kaip ir Lietuva, kaip ir realaus reikšmės, ateityje - jei patys susitvarkysim - galės reikšti ir sverti daugiau. Galima, ir reikia, į smetonos režimo konstituciją žūrėti: labai kritiškai, tik jos niekas Lietuvos nepriklausomai esant vienai ar kitai nepakeitė ir nepanaikino. Kitų valstybių akyse, nesikišimo ir vidaus reikalus principą gerbiančių, tas faktas ir nusveria. Keisti konstituciją už valstybės sienų, be tautos tiesioginio dalyvavimo, ne, taip niekas nesielgia. Ne namie būdami galim ruošti tik projektus.

Tiesinai VLIKas atstovauja svetur ne valstybę, o pavergtą ir laisvai pasauli kalbėti negalincią tautą, savo valstybinės nepriklausomos išraiškos nustojusią tautą, lietuvių visuomenę. Tai visai nemenkamas dalykas, ir nei kiek mažesnis uždavinys nei savo srityje veikiančių ir dar lig šiol kitų valstybių pripažintų diplomatų. Mūsų legalūs diplomatai ir jų šefas turi be abejo skaidytis su šelviškos pripažintomis organizacijomis ir joms tur reikia ir galima padėti. Bet ir tos organizacijos iš savo pusės negali veikiančių, valstybinį testinumą reikiančių ir kitų valstybių pripažintam diplomatinių organų. Nei viena nei kita pusė negali čia stengtis kita sau subordinuoti. Ar pasileitį j kokias lenktynes ir pragalstingą paralelizmą. Čia gali būti kalba apie bendradarbiavimą ir natūralų darbo pasiskirstymą. Diplomatai veiklos plotmės valdžios atstovai, VLIKo - plačioji pasaulinė visuomenė, spauda, partinės ir profesinės organizacijos.

Turim šiuos dėsnius galvoje, neturėtų būti sunku panaikinti mūsų išvilioje kenksmingą dvilypumą, kaj kur ir keturinka, iš kurio nauda tik vienai ir Kremlinui.

Iš pažiūros atrodytu lyg sudarytu mūsų išviliovos didelės daugumos visuomenę, tautinę atstovybę, visuomeninės veiklos vadovybę centrą. Iš šalies žūrint atrodytu, kad jis pats veikia darniai ir sklandžiai. Gal ir tikrai taip. Tik ar nemažai nueina jo energijos laisvės paties atstovavimui ir savos pozicijų gynimui? Vieton visas jėgas koncentravus veikimui ir laisvojo pasaulio opimijai. Bet prie dabartinio susiskaldymo kitaip ir būti negali. Be to, VLIKą sudarančios partijos ar organizacijos kaip kokios taikos metų - nesiliauja kovojusios tarp savęs ir toliau, lyg partinė pozicija atleities nepriklausomaj Lietuvos būty svarbiau nei tos nepriklausomybės atgavimas iš viso. Nesibaigia senas sąvų žmonių protegavimas, nors jie ir ne visados sudaro garbę pačiai partijai. Jie svarbu tik kaip kamščiai ar viny užimtomis pozicijoms vienai ar kitaip atlaikyti. Bet tik kad atlaikys. Nepartinis žmogus, tegul geriau arenoj ir nepasirodo. Jei ne tuojau pat, tai pirmamai pragal pasitaikius, iš užpakalio čiupus, jis bus šunims išmestas.

Lyg patys nesuprastume, kokios mūsų jėgos laisvam pasaulyje negausios. Bet gal taip: Kur maža, ten ir trupa. Nepartiniam lietuviui sunku, vedu. siam svetimsalę sunku, gyvenamos valstybės pilietybę priėmus sunku. Gi seniau svetur atsidūres ir savo kalbą apmiršęs, šiaip kad ir kažkinai galėtų būti naudingas, tas ir visai Lietuvos nelaikomas. Ne, taip veikdami, Afrikos melaniską sovintizmą ir partikuliarizmą ugdydami toli nenuesim, Lietuvos laisvinimo reikalui nepadėsime, naujų nepritrauksim. Turimas pamauž atbaidsysim. Norint Lietuvos laisvinimo reikalą paspartinti, sąvų jėgų suburti ir pasaulinę opimiją lengviau, ir pastoviai, savo pusėn palenkiti, turim pakęsti, nuskaidrinti tarpusavio atmosferą. Kiekvienas lietuvis turi būti brangus, ir pagal nuveiktą darbą ar laukiamą įnašą vertinamas. Mums reikia svetimas kalbas mokančių, gerų santykių ir pasitikėjimo tarp svetimųjų turindčių. Mums reikia gilesnių šaknų kraštuose, kuriuose gyvenam.

Mažą prielaidą mūsų siauro sovintzmo: Kaip galės išsilaukyti ir veikti gydytojas ar telšininkas, formaliai nepriėmęs gyvenamo krašto pilietybės? O fiandai, danai ir norvegai ragino karo metu savo pabėgėlius priimti gyvenamųjų kraštų pilietybę, kad tik jie lengviau galėtų išsilaukyti ir daugiau nuveikti. Mes elgamės ir galvojam atvirkiškai, iš priešingo galo.

Kiekvienam žingsnyje mums tenka apie daug ką pagalvoti. Ne tik kad kla'dos kludo bendram dideliam reikalui, bet mus svetur kaip jūra supančios tautos akyliai stebi ir sekia. Ta jūra, taip, gali ir paskandinti mus, bet mokėdami, būdami apdairūs, galime ir plaukti jos bangomis. O plaukioti, kol atgal pasuksim Lietuvon, galės prireikti kantriai ir ilgai.

Du lenkų linijos laivo Batory žūrininkai, atvykę į Kopenhagą, paprašė egzilo teisių. Tai jau ne pirmas kartas, kad Batory žūrininkai pabėga. Pernai metais pats laivo kapitonas Jan Cwiklinek pabėgo.

Britų lakūnas John Cuninham dabar žūri, ar sprausimams lėktuvams paskielus 26,000 pėdų, yra vadinamas "mirties lubos".

vedybų kilęs sūnus, vedęs Dovydaite, šiuo metu gyvena New Yorke). Apie Jakubėno kūrinį jis yra išsitaręs S. Pilka, kad tai esąs tikrai geras dalykas. Miško šventės įtraukimui į programą padėjo ne tik pažankus N. Malko nusistatymas, bet ir gerj amerikiečių kritikų atsiliepmiai apie V. Jakubėno kūrybą, atliktą didžioje Margučio koncertuose.

Mintis didelį "juoda" darbą atliktą prieš koncertą, reikia išskirti J. Kreivėno vardą, kuris kompozitoriui Jakubėnui talkininkavo paruošdamas gaidas 70 žmonių orkestrui. Jis be atlyginimo perrašė beveik visus stygininkų balsus. Reikia tikėtis, kad kitį tautiečiai, įsiminę klausytojų minia, galės pasidžiaugti kompozitoriaus pasisekimu, dėl kurio didžiutis gali jis pats ir kartu mes visi.

NEPRIKLAUSOMYBĖS KARO VEIKSMAI

Anglų planas. - Washingtonas New Yorke. - New Yorko paėmimas. - Washingtono pergale Trentone. - Nesusipratimas tarp Howe ir sir John Burgoyne. - Burgoyne kapituliavimas (1777).

Dabar žodis priklausė patrankoms. Sam karų Amerikoje atgaila turėjo planą, kurį negalima būtų pavadinti neprotin-gu. Anglija, kuri tuo laiku jau buvo laikoma valdovė jūroje, norėjo užtikrinti sau uostus ir vandens kelius. Visų svarbiausias buvo Hudsono slėnis. Jei angliai pasiseks jį pa-m-t., jie persikirs klonijais pu-siau ir apsunks naujos val-s-tybės kūrėmąsi.

Is čia kaip tik ir kilo opera-cijos planas: gen. Howe is Ha-lifax atplauks jūros keliu į New Yorką, užims šį uostą ir pasiekis Hudsono upe aukšty-n, gi is Kanados, per Champlain ežerą, pasieks upe Albany. Su-sijungus abiem armijom, kolo-nijos bus perkirstos. Tačiau trečioji armija, vadovaujama lordo Cornwallis, turėjo iš-l-ptį prie Charleston, patrauk-ti į savo puse pietietius ir už-tinti Virginiją.

Cornwallis armijos likimas buvo greit išspręstas, nes ji nepajėgė net prie Charleston išlipti, kur buvo pastikta smar-čia patrankų ugnimi. Vėliau anglų jūrininkai prisipažino, kad "mes niekad savo gyven-imė nebuvo me gavę į kairę, kaip ta. karta." Laivynas, smarkiai nukentėjęs, turėjo trauktis iš pristijungė New Yor-ke prie Howe, atplaukusio is Halifax, laivyno.

Washingtonas, kuris, kaip ir angliai, gerai suprato Hudso-no slėnio strateginę vertę, sausumos keliu is Boctono į New Yorką perkėlė savo armi-ją ir šiame mieste 1776 m. ba-landžio mėn. įrengė savo sta-ba. Dvi tvirtovės, Fort Wa-shington ir Fort Lee, buvo pa-statytas miestui ginti ir ne-leisti anglų laivams keitis upe ten, kur šiandien stovi George Washington tiltas.

Washingtono armija turėjo vos 20,000 vyrų. Tuo tarpu Sir William Howe savo žinioje tu-rėjo 30,000 ir, be to, laivynas jam laidavo judėjimo laisvę. Šio laivyno vadu buvo lordas Howe, pramintas Black Dick. Abu brolai Howe buvo Whigs, kurie niekad nepritarė Jurgio III kolonialinei politikai ir kurie tikėjosi, kad reikalai su-sitvarkys be kraujo praliejimo.

Št toks įsitikinimas is pat pirmo žingsnio paveikė jų opera-cijos planus.

Atvykę į New Yorką, jie iš-laipino savo kariuomenę Sta-ten Island, didėję saloi, kuri uždaro įėjimą Hudsono upe, tuo tarpu Washingtono armi-ja laikėsi pietiniame Manhat-tano kyšuly. Lordas Howe tu-rėjo Jurgio III laisšką: kara-lius stūdi Washingtonui ir jo dragams amnestiją, kuri ta-čiau nebuvo talkoma John A-dams.

Laiskas buvo adresuotas: Ge-orge Washington, Esquire, nes karalius nenorėjo pripažinti jo vyriausiuoju amerikiečių armijos vadu. Lordas Howe, kuris troško talkos, savo laišką, įteiktą per pasuntinį Wa-shingtonui taip adresavo: "Ge-orge Washington, Esquire, etc." Be to, karininkui, ku-ris netikė tą laisšką, isakė pa-aiškinti, kad "etc." gali reikšti ir "vyriausiąjį karuo-menės vadą". Washingtonas nusisypsojo ir atsakė, kad "etc." taip pat gali reikšti ir išėdima. Jis persiuntė laisšką kongresui, kuris rado nepri-imtiniu ir todėl bandymas su-sitarti liko be padarinu.

Howe savo puseje turėjo daugiau galimybių. Jis turėjo priemones išlaipinti kariuome-

ne ten, kur jis norėjo - užpa-kaity Washingtono armijos. Ka-gi galėjo Washingtonas? Nie-ko. Jis neturėjo užtenkamai kariuomenės, kad galėtų sau-goti visą pakraštį, nei tiek ju-dančios kariuomenės, kad ga-lėtų pasiūsti ten, kur gresia pavojus. Tai buvo beprotybė bandyti ginti New Yorką, bet toks buvo kongreso isakymas.

Kadangi Brooklyn aukstu-mos stovėjo prieš miestą, da-lij savo žmonių Washington pasijuntė į Long Island. Tai buvo labai pavojinga pozicija amerikiečiams, nes ten esan-tieji karaičiai priklausė nuo gero ryšio vandeniu, kurį kon-troliavo priėšas.

Rugpjūčio 22 naktį Howe pa-siuntė puse savo armijos į Long Island paimiti Brookli-ną is užpakallo. Jis puolė auš-tant, ir amerikiečiai prarado 2000 vyrų. Jiems teko kautis, traukiantis, bet Washingtono pozicija Manhattane nebuvo nė kiek geresnė. Kaip jis ga-lėjo susiludyti angliai išlipti šlaurinėje salos dalyje?

Tačiau newyorkiečiai, išsi-gandę, maldavo jų neapleisti. Laimė, Howe, kuris vis dar troško talkos, pasiuntė į Phi-ladelphiją vėją belaisvių, gen. Sullivan, "perkalbėti" kongresą, kas leido New Yorko armijai truputį atsigausti.

Kongresas taip pat troško talkos, bet jis nepasitikėjo angliai ir reikalavo, kad pirma būtų pripažinta nepriklauso-mybė: Howe nebuvo įgalotas, derėtis tokiu klausimu ir to-dėl derybos nutrūko. Nebeliko nieko kito, kaip kariuoti An-glij laivynas išlaipino kariuo-menę rytiniame Manhattano krante, toje vietoje, kur šiandien siekia 34 gatvė. Howe tą dieną galėjo neleisti ameri-kiečių armijai atsitraukti, bet jis sustojo pas Mrs. Murray, Murray H.H., papietauti ir tuo laiku 4000 amerikiečių, vado-vaujamy Israel Putnam, pas-pruko. Washingtonas armijos centras sudarė dešiniame Hud-sono upės krante ir gudriais manevrais atmušdavo Howe, kai šis mėgindavo išsikelti a-merikiečių pozicijų užmagry.

Pagaliau Howe atsiskak šio sumanymo, matydamas, kad amerikiečiai kelias vis aukš-tyni šlaure ir, grįžęs į Man-hattana, puolė Fort Washing-ton. Jis paėmė 300 vyrų, pa-trankų ir šaudmenų. Fort Lee buvo laiku evakuotas ir ame-rikiečių armijos likučiai kovo-jo, traukdami per New Jer-sey.

Kas buvo likę is amerikiečių armijos? Nedaug. Dagalės vyrų, kuriems baigęs sutarties terminas, pavelti New Jersey lojalistų propagandos, būtent,

kad karas jau pralaimėtas, no-rėjo grįžti namo.

Tada kaip tik Thomas Patne sukūrė masinančias frazes, ku-rios turėjo tapti garsiomis: "Stai atėjo laikas, kuris išban-do vyrų dvasią... Vasaros karei-viai ir saulėtų dienų patrijotai bėga šiuo krizės laiku, bet, ku-ris išlaikys, bus verti vyrų ir moterų meilės."

Lee, kurį Washingtonas pa-liko toliau šlaureje prie Hud-sono su 7000 vyrų ir kuriems isakė pristijungti, nenorėjo ju-dėti ir žūrėjo į kovojančią Wa-shingtoną, kaip į silpną ir ne-tinkamą. Netrukus Washing-tonui belko vos 4000 vyrų. Jis perėjo Delaware ir prisigaudė Pennsylvanijoje, nuolatospau-džiamas Howe armijos.

Jei Washingtonas nebūtu perkėles savo laivų į vakarinį krantą, Howe būtų galėjęs pa-simti Philadelphia. Jau kon-gresas evakuavo miestą ir bė-gė į Baltimore.

Howe galvojo, kad vos jis panorės užimti sostinę, karas bus baigtas. Niekas nevertė jo skubėti. Artinosi Kalėdos ir paskeibė, kad pagal konstitu-ciją, jis galis būti valstybės prezidentu tik 7 metus ir todėl 1954 m. birželio 9 d. jis nusto-ėjas būti prezidentu, o savo vieton pasiskirs naują pė-židentą. Tokiu nauju pėziden-tu Zaleskis numatė ir visoms politinėms lenkų grupėms siū-lė ir rekomendavo generolą Sosnkowski, kuris savo keliu, Zaleskio remiamas, sutiko pri-minti prezidento vietą tik tuo atveju, kai visos lenkų trem-ties susistatytos grupės pa-siekians vienybę.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Kalėdų dieną Washingtonas perėjo Delaware ir paėmė Trentona. Paskui, kai lordas Cornwallis buvo atsistūstas į is-tumti, Washingtonas, vietoj bėgės ir perėjęs Delaware, lei-do priešų priantėti. Tada jis puolė jų pozicijas prie Prince-ton, Cornwallis, manydamas, kad jis atkristas, pradėjo ko-voti atsitraukdamas. Washing-tono gudrumas taktikoje su-tekė jam pirmąją pergalę. Mi-licijos pulkininkas nebuvo bio-gas generolas.

(Nukeita į 8 psl.)

Kongresas taip pat troško talkos, bet jis nepasitikėjo angliai ir reikalavo, kad pirma būtų pripažinta nepriklauso-mybė: Howe nebuvo įgalotas, derėtis tokiu klausimu ir to-dėl derybos nutrūko. Nebeliko nieko kito, kaip kariuoti An-glij laivynas išlaipino kariuo-menę rytiniame Manhattano krante, toje vietoje, kur šiandien siekia 34 gatvė. Howe tą dieną galėjo neleisti ameri-kiečių armijai atsitraukti, bet jis sustojo pas Mrs. Murray, Murray H.H., papietauti ir tuo laiku 4000 amerikiečių, vado-vaujamy Israel Putnam, pas-pruko. Washingtonas armijos centras sudarė dešiniame Hud-sono upės krante ir gudriais manevrais atmušdavo Howe, kai šis mėgindavo išsikelti a-merikiečių pozicijų užmagry.

Pagaliau Howe atsiskak šio sumanymo, matydamas, kad amerikiečiai kelias vis aukš-tyni šlaure ir, grįžęs į Man-hattana, puolė Fort Washing-ton. Jis paėmė 300 vyrų, pa-trankų ir šaudmenų. Fort Lee buvo laiku evakuotas ir ame-rikiečių armijos likučiai kovo-jo, traukdami per New Jer-sey.

Kas buvo likę is amerikiečių armijos? Nedaug. Dagalės vyrų, kuriems baigęs sutarties terminas, pavelti New Jersey lojalistų propagandos, būtent,

kad karas jau pralaimėtas, no-rėjo grįžti namo. Tada kaip tik Thomas Patne sukūrė masinančias frazes, ku-rios turėjo tapti garsiomis: "Stai atėjo laikas, kuris išban-do vyrų dvasią... Vasaros karei-viai ir saulėtų dienų patrijotai bėga šiuo krizės laiku, bet, ku-ris išlaikys, bus verti vyrų ir moterų meilės."

Lee, kurį Washingtonas pa-liko toliau šlaureje prie Hud-sono su 7000 vyrų ir kuriems isakė pristijungti, nenorėjo ju-dėti ir žūrėjo į kovojančią Wa-shingtoną, kaip į silpną ir ne-tinkamą. Netrukus Washing-tonui belko vos 4000 vyrų. Jis perėjo Delaware ir prisigaudė Pennsylvanijoje, nuolatospau-džiamas Howe armijos.

Jei Washingtonas nebūtu perkėles savo laivų į vakarinį krantą, Howe būtų galėjęs pa-simti Philadelphia. Jau kon-gresas evakuavo miestą ir bė-gė į Baltimore.

Howe galvojo, kad vos jis panorės užimti sostinę, karas bus baigtas. Niekas nevertė jo skubėti. Artinosi Kalėdos ir paskeibė, kad pagal konstitu-ciją, jis galis būti valstybės prezidentu tik 7 metus ir todėl 1954 m. birželio 9 d. jis nusto-ėjas būti prezidentu, o savo vieton pasiskirs naują pė-židentą. Tokiu nauju pėziden-tu Zaleskis numatė ir visoms politinėms lenkų grupėms siū-lė ir rekomendavo generolą Sosnkowski, kuris savo keliu, Zaleskio remiamas, sutiko pri-minti prezidento vietą tik tuo atveju, kai visos lenkų trem-ties susistatytos grupės pa-siekians vienybę.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Metodistų vyskupas Lloyd Wickes, grįžęs is užjūrių, parei-škė, kad Amerikos intervenci-ja Indokinijoje galėtų būti trečiojo pasaulinio karo prie-žastimi.

LENKŲ EGZILINĖS VYRIAUSYBĖS KRIZĖ

Didelėmis ir ilgai trukusio-mis visų lenkų tremtinių gru-pių, išskyrus Mikolaicio vadi-namą Jaitkos grupę, pastango-mis atsiektoji vienybė, doku-mentuota tam tikru aktu pri-vedė prie rimtos egzilinės vy-riausybės krizės, nes presiden-tas Zaleskis paskutinio mo-mentu pareiškė, negalis tvir-tinti generolo Sosnkowski sa-vo ipėdinu, o patį vienybės akta laikas priešingu konsti-tucijai.

Preidentas Zaleskis 1953 m. gegužės mėn. akto savo vy-riausybę ir lenkų visuomenę paskeibė, kad pagal konstitu-ciją, jis galis būti valstybės prezidentu tik 7 metus ir todėl 1954 m. birželio 9 d. jis nusto-ėjas būti prezidentu, o savo vieton pasiskirs naują pė-židentą. Tokiu nauju pėziden-tu Zaleskis numatė ir visoms politinėms lenkų grupėms siū-lė ir rekomendavo generolą Sosnkowski, kuris savo keliu, Zaleskio remiamas, sutiko pri-minti prezidento vietą tik tuo atveju, kai visos lenkų trem-ties susistatytos grupės pa-siekians vienybę.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

Dabar, kai toji vienybė at-siektas ir kai reikia paskeibt generolą Sosnkowski naujuoju lenkų respublikos prezidentu, buvęs prezidentas Zaleskis dir-zelio 8 d. paskeibė, jog jo sa-žinė neleidžianti pasitraukti ir savo vieton skirti gen. Sosn-kowski, o vienybės akta laikas priešinga konstitucijai, nors prieš tai dē jo abejoniuo-ė, o Sosnkowski asmeni patis viešais politiniais aktais augstino ir konkretiai siūlė savo ipėdinu.

KODĖL JUDAS IŠDAVĖ JĖZŪ?

Pinigas nebuvo priežastimi. - Jis norėjo, kad žmogus Jėzus mirytų ir pri-siketų Dievas Jėzus. - Veikalas, kuris Paryžiuje sukėlė daug diskusijų.

Ar galima Judą kaltinti iš-davyste? Tokį klausimą stato prancūzų dramaturgai Claude Andre Puget ir Pierre Bost, parašę veikalą "Un nomme Judas", kuriame jie stengiasi suteikti išdavystei visą kitą at-palvi, negu iki šiol buvo va-z-duojama.

Stal, Meaux vyskupo žodžiai, pasakyti Verby sekmdienai: "Matydamas, kaip vargingai mano išgelbėtojas žengia į Jeruzalę, aš radau naudinga ir krikščionišką primintį jam, kad jis yra Dievas, ką jis, at-rodė, buvo primiršęs."

Puget ir Bost dramose Judas irgi galvoja, kad Jėzus buvo perdaug žmogiškas ir jis no-rėjo jam priminti, kad jis yra Dievas.

2000 metų paslaptis tebėra neišspręsta

Kiekvieną vakarą po valdi-nimo Paryžiaus teatre, uždan-gai nusileidus, žiūroval pasi-lieka tylūs ir tik po keliolikos sekundžių prasideda audringi aplodisimentai. Tie aplodis-imentai yra apgalvoti, ne mo-mento jausmo sukeiti.

Puget ir Bost, vienas kata-likas, kitas protestantas, savo dramoje palietė universalių klausimų. Kas tikrai buvo Ju-das Iskariotas? Kodėl jis iš-davė Kristų?

Į šį klausimą niekam nepa-sisekė atsakyti per du tūkstan-čius metų. Ir dabar jis neiš-spręstas. Bet pasižiūrėjus šio vaidinimo, susidaro proga at-naujinti diskusijas.

Prancūzų katalikų laikraš-čiai, Croix ir Temoinage Chre-tien, dramose aiškiai neta-patenkinti.

"Viskas yra klaidinga", - rašo jie.

Puget - Bost tezę "Kokį tezę įskelia Puget - Bost savo veikalas"

Stal: Judas išdavė, nes ma-nė, kad tai vienintelis būdas įvykdyti pasaulio Atpirkimą. Judas buvo įsitikinęs, kad Jė-zus pamiršo dievišką misiją ir norėjo priversti jį atsinaujinti.

Savo baimę Judas išdėsto ki-tiems apaštalam: "Jūs verčiate jį šliaužioti, sako Judas šioj dramoj. Tai tikra išdavystė. Jis jį trau-kiate žemyn. Tęskite tai to-liau ir jis taps žmogumi, nebe-buvo Dievas".

(Laiskās is Paryžiaus)

Kada Lea, vien atgailaujan-ti nusidėjęs, grįžo is Alyvų Kalno, Judo baimė padidėjo. Jėzus žmog škas silpnumas, "Tėve, atitolink nuo manęs šią taure", jį itikino, kad jis buvo teisus.

Judas: - Ar jie suėmė jį? Lea: - Ne. Blogiau. Jis kri-to ant žemės verkdamas ir šaukdamasis savo tėva. Ir Jo tėvo aš nemačiau pasirodant!

Judas: - Bet kodėl jis tai darė? Lea: - Todėl, kad jautė bai-me.

Judas: - Ne! Lea: - Aš patį mačiau, aš žinau ką sakau.

Judas: - Ir kiti? Lea: - Jie žnaudė.

Judas beviltingas. Jis su-prahta, kad Atpirkimas galės žlugti ir nutaria išsikisti.

Lea išsigandus: - Judai, ka-tuo manai daryti? Judas (lėta): - Aš dar ne-žinau, bet, aišku, aš darysu ką nors, nes jaučiu, kad jis manęs reikalingas.

Reikalinga stebuklo

Šioj dramoj vyksta ilgas jau-dinantis Judo monologas, ku-riname jis išsako būdų Jėzui at-siekti Atpirkimą.

"Jis pasidarė žmogumi. Bū-ti žmogumi, nėra taip lengva. Tai yra taip sunku, kad net Dievas nesugebą išsinarplio-ti is žmogaus jausmu... Aš no-riu, kad jis tęstų. Reikia jam padėti... Paaiškinti jam, kad šiame junginyje, Dievas ir žmogus, jis leido perdaug iš-galėti žmogui. Jis pasidarė perdaug žmogiškas. Jis vertia ir šaukiasi pagalbos. Pagalbos - ko? Tėvo? Dievo? Į pagalbą šaukiasi pats save. Bet kaip norėti, kad jis save išgristų, jei jame išgalėjęs žmogus. Ne! Reikia, kad jis grįžtų į dievy-bę. Reikia jį pastatyti prie mūro, kad jis nebegalėtų trauktis, kad jis nebeturėtų kitų priemonių, kaip tik paro-dyti, kad Jame yra Dievas. Reikia, kad žmogus dingtų ir išgalėtų tik Dievas."

Judas suranda išeitį.

"Reikia stebuklo. Ir nepa-prasto stebuklo. Stebuklų ste-buklo, kad niekas negalėtų jo užgindytį."

Reikalinga stebuklo

Šioj dramoj vyksta ilgas jau-dinantis Judo monologas, ku-riname jis išsako būdų Jėzui at-siekti Atpirkimą.

"Jis pasidarė žmogumi. Bū-ti žmogumi, nėra taip lengva. Tai yra taip sunku, kad net Dievas nesugebą išsinarplio-ti is žmogaus jausmu... Aš no-riu, kad jis tęstų. Reikia jam padėti... Paaiškinti jam, kad šiame junginyje, Dievas ir žmogus, jis leido perdaug iš-galėti žmogui. Jis pasidarė perdaug žmogiškas. Jis vertia ir šaukiasi pagalbos. Pagalbos - ko? Tėvo? Dievo? Į pagalbą šaukiasi pats save. Bet kaip norėti, kad jis save išgristų, jei jame išgalėjęs žmogus. Ne! Reikia, kad jis grįžtų į dievy-bę. Reikia jį pastatyti prie mūro, kad jis nebegalėtų trauktis, kad jis nebeturėtų kitų priemonių, kaip tik paro-dyti, kad Jame yra Dievas. Reikia, kad žmogus dingtų ir išgalėtų tik Dievas."

Judas suranda išeitį.

"Reikia stebuklo. Ir nepa-prasto stebuklo. Stebuklų ste-buklo, kad niekas negalėtų jo užgindytį."

Reikalinga stebuklo

Šioj dramoj vyksta ilgas jau-dinantis Judo monologas, ku-riname jis išsako būdų Jėzui at-siekti Atpirkimą.

"Jis pasidarė žmogumi. Bū-ti žmogumi, nėra taip lengva. Tai yra taip sunku, kad net Dievas nesugebą išsinarplio-ti is žmogaus jausmu... Aš no-riu, kad jis tęstų. Reikia jam padėti... Paaiškinti jam, kad šiame junginyje, Dievas ir žmogus, jis leido perdaug iš-galėti žmogui. Jis pasidarė perdaug žmogiškas. Jis vertia ir šaukiasi pagalbos. Pagalbos - ko? Tėvo? Dievo? Į pagalbą šaukiasi pats save. Bet kaip norėti, kad jis save išgristų, jei jame išgalėjęs žmogus. Ne! Reikia, kad jis grįžtų į dievy-bę. Reikia jį pastatyti prie mūro, kad jis nebegalėtų trauktis, kad jis nebeturėtų kitų priemonių, kaip tik paro-dyti, kad Jame yra Dievas. Reikia, kad žmogus dingtų ir išgalėtų tik Dievas."

Judas suranda išeitį.

"Reikia stebuklo. Ir nepa-prasto stebuklo. Stebuklų ste-buklo, kad niekas negalėtų jo užgindytį."

Reikalinga stebuklo

Šioj dramoj vyksta ilgas jau-dinantis Judo monologas, ku-riname jis išsako būdų Jėzui at-siekti Atpirkimą.

"Jis pasidarė žmogumi. Bū-ti žmogumi, nėra taip lengva. Tai yra taip sunku, kad net Dievas nesugebą išsinarplio-ti is žmogaus jausmu... Aš no-riu, kad jis tęstų. Reikia jam padėti... Paaiškinti jam, kad šiame junginyje, Dievas ir žmogus, jis leido perdaug iš-galėti žmogui. Jis pasidarė perdaug žmogiškas. Jis vertia ir šaukiasi pagalbos. Pagalbos - ko? Tėvo? Dievo? Į pagalbą šaukiasi pats save. Bet kaip norėti, kad jis save išgristų, jei jame išgalėjęs žmogus. Ne! Reikia, kad jis grįžtų į dievy-bę. Reikia jį pastatyti prie mūro, kad jis nebegalėtų trauktis, kad jis nebeturėtų kitų priemonių, kaip tik paro-dyti, kad Jame yra Dievas. Reikia, kad žmogus dingtų ir išgalėtų tik Dievas."

Judas suranda išeitį.

"Reikia stebuklo. Ir nepa-prasto stebuklo. Stebuklų ste-buklo, kad niekas negalėtų jo užgindytį."

Reikalinga stebuklo

Paskutinis kovos rundas tarp

DON CAMILLO IR PEPPONE

Taip juodu kelavo iki pa-miškos. Ten įsivngiavo is upė-lo. Ivažiavę į vidurį krūmų, jie sustabdė motorą ir paliko vie-ną momentą klausydamiesi: jų širdys mušė kaip šešių ci-lindierių motoras. Jie išgirdo traktorių urzgėjimą. Vieninte-liai žmonės, kurie nemiegojo ir buvo sėdi traktoriuose. Bet jie nieko negalėjo išgirsti, nes jų pačių mašinos kėlė didžiau-sį triukšmą.

Atrodo, kad su Dievo pa-galba viskas gerai praėjo, - sumurmėjo don Camillo.

Su Dievo ir nelaimingojo Peppone pagalba, - pabrėžė Peppone.

Jie dar valandėlę palaukė, sėdėdami šiame miškiniskame katile.

Tai nusikaltimas išnešti to-kią gražią mašiną! - atsidu-sio Peppone.

Ji neišmetama, - atsa-kė don Camillo. - Ji dar pa-sitarnaus.

Taip, bet dėl jūsų biau-raus karo! - paraudonavo Peppone.

Geriau ją panaudotį mū-sų karui, negu jūsų talkai! - atkirtė don Camillo. - Ir pa-galiau, tu turėtumei būti išdi-

dus, nes prisidėdi prie savo krašto apgindavimo.

Peppone neteko lygsvaros. Jis pradėjo skėrytojais, kaip daro italai, kada susijaudina. Jis tiek judėjo, kad jo koja palietė kažką, ko geriau nereikėjo pa-liesti.

Tanko patranka dar vis bu-vo užtaisyta, o vokiečių muni-cija gėra. Pasigirdo šūvis.

Tai buvo kažkas baisaus. Pa-trankos šūvis šią valandą ir šioj vietoj - tūkstantį kartų baisesnis nei atominės bom-bos, sproginimas. Don Camillo ir Peppone vos bėgalėjo išlipti. Jė pavirto į ledą, o paskui paslė-ėdo bėgti ir sustojo, kai pri-trūko plaučiuose oro.

Juodu buvo prie didžiojo kanalo ir ten pasiliko kurį lai-ką. Pagaliau Peppone sumur-mėjo:

Kur jis galėjo muskristi? - Kas? - Aišku sviedinys!

Sviedinys? - Aišku! Gal jis įsivaizduo-jate, klebone, kad vokiečiai patrankas užtaisydavo dešto-mis?

ESKIMAL, AŠIGALIO GYVENTOJAI, YRA LAIMINGIAUSI PASAULYJE...

Eskimas suvalgytų savo žmoną, jeinebijotų jos sielos keršto. — Skanėsis, kuris vidurius pelenais paverčia. — Dvikovoj mušasi dainomis... — Meluoja, nes nori būti mandagus.

Kartą rytinėje Grenlandijos pakrantėje gyvenęs eskimas, kurio kojos buvo paralyzuotos. Įsitikinęs, kad jis nebegalės būti bendruomenės naudingas, sušaukė savo vaikus ir anūkus ir jiems pranešė, kad nutaręs nusiskandinti.

Kitą rytą senis, vos pavilkdamas kojas, lydimas artimųjų, nusileido į pakrantę.

— Netrukus, — sakė vaikams atsiviekdamas, — tu sutiksi tėvus ir draugus mirties krašte, tu — nebežinosi, kas yra šaltis ir badas.

Atsiviekęs, senis eskimas šoko į vandenį. Bet vanduo buvo šaltas ir jis instinktyviai iškilio, kabinamasis rankomis.

Tada, jauniausioji dukte, kurią jis labiausiai mylėjo ir kuri jį taip pat mylėjo, galėdamosi, sušuko nuo kranto: — Kiek galva! į vandenį, tėve, bus greičiau!

Eskimas nebijo mirtį
Klausant šios istorijos, kyla klausimas, ar eskimai, šlaunies ašigalio gyventojai, tikrai yra tokie žiaurūs ir laukiniai? Priešingai, tai yra moraliausi žmonės, iš kurių mes, baltieji, galėtume pasimokyti. Esme yra ta, kad jie į gyvenimą privertį kitaip žūrėti.

Šio senio eskimo nusizudymas yra ne tik drąsus pilietinės pareigos atlikimas, bet kartu didelio tikėjimo pavyzdys. Nes eskimai tiki į pomirtinį gyvenimą, kurį jie būsią maloniau, lengviau, negu čia, žemėje, kur nebūsią didelių šaltųjų, kur nereikės badauti ir nebūsią liūdna. Mirtį eskimams reikia paversti iš laikinio ir nepatogaus gyvenimo į malonų ir pastovų gyvenimą.

Dėl tokio savo gilaus tikėjimo į pomirtinį gyvenimą, jis lengvai sutinka mirtį.

Pas eskimus sunaikinti vieną nereikalingą būrą buvo biologinė sąlyga, kuri išnyko dabar, kai baltieji pradėjo daiktinti maišą bado laikotarpy.

Reikia neužmiršti, kad eskimai kasmet kenčia bada. Jie nepažįsta tikrą bada, kuomet maistimasi, kas tik kramtomai, pradėdant ruonių oda, kuria jų kūnos padengtos ir kt. Instinktas pergventi badą būna stipresnis už bet kokią moralę ir todėl jie maitinasi kūnu tų, kurie pirmiau miršta.

Panašiose sąlygose, reikia manyti, mes, „civilizuotieji“, nekitaip pasielgtume. Kas mus sulaukytų?

Bet eskimus sulauko. Svarbiausia, — tai baimė, kad mirusioji siela negrįžtų keršyti.

Eskimai tiki į sielą. Jie tiki, kad žmogaus kūne gyvena daug sielų, kad kiekviena kūno dalelė turi savo sielą ir jei ji pasišalina, tai sukelia skausmą. Tad eskimų gydytojo pareiga atrasti pabėgusią sielą ir ją atgal į kūną gražinti. Gyvybę ir vardo sielą gyvena prie kaklo ir kai ji pasišalina, žmogus miršta. Apleidusi kūną, ši siela dreba šaltyje, kol kas ją vardu nepašaukia. Štai kodėl, kai gimsta kūdikis, jam tuojau į ausį pakūždama kurio nors mirusio vardo ir jo siela apsigyvena šiltame kūdikio kūne.

Vyrai gamina skanėsius

Periodiškai badaudami, eskimai maistui teikia labai didelės svarbos. Bet jie moka ir smagurauti ir turi savo gastronomiją, kuria išimtinai rūpinasi vyrai.

Moterys ruošia paprastus valgius, bet vyrai skanėsius.

Vienas tokių yra „krongatuk“, kas būtu lygu mūsų skanėsiui. Jis paruošiamas

sekančiu būdu: Iš užmušto sekanio per galvą ištraukiama mėsa ir kaulai taip, kad nesužalojus jo odos ir to sluogsnio taukų, kuris būna prie odos, paskui šis maišas priekiamas kumščio didumo gabalais taukų ir kepenų ir aklina užrišamas. Jis pakabinamas suoje vietoje, bet taip, kad jį palieštų skersvėjis ir saulės spinduliai. Ir paliekamas kaboti apie metus laiko. Kada jis būna paruoštas valgyti, turi skoni, kurį čia sunku būtų aprašyti. Galime pasakyti tiek, kad jei prarytumėte jo gabalėlį, tai jums užmtų kvapą, a būtu šarūmė ir nedrįstumėte atsikosėti, bijodami, kad jūsų viduriai pelenais neišlėktų.

Pas eskimus darbas tarp vyro ir moters aiškiai paskirstytas. Vyrai rūpinasi žuiklavimu ir medžiokle, o namuose trūčia tik apie krankius. Gi moters darinėja ruonius, išdirbinėja odas, sluva rūbus ir stato namus.

Vienas keliautojas pasakoja, kaip jam sena eskimė visą žiemą skundėsi dėl skersvėjo namuose, aiškindama, kad namas būvęs blogai pastatytas, nes vyrai padėję statyti moterims.

Kai du eskimai norį suvesti sąsąjtas, jie viešai prieš bendruomenę įsėina į dvikovą. Šis dainomis. Kiekvienas jų sususto dainą, kurioje pajukiamas priešininkas. Laimi tas, kuris turi daugiau humoro ir gauna daugiausia publikos pritarimo.

Kai pereitų metų pavasarį eskimai iš Thule aviacijos bazės išvyko porą simtų mylių į šiaurę, jų vadas, paklaustas priešties, davė tokį paaiškinimą: — Mes esame medžiotojai, mes gimę medžioklei, bet ne tam, kad ektume į anapus fjordų rankioti, ką baltasis žmogus išmeta.

— Mes esame medžiotojai, mes gimę medžioklei, bet ne tam, kad ektume į anapus fjordų rankioti, ką baltasis žmogus išmeta.

Apibūdinį jausmū mylių, jie turi net šešis veiksmažodžius. Kalbėdami jie dažnai žodžius jungia. Sakysim, „Tigukrikrisarsimaradourpangok“ reiškia: „Sako, kad jis atvyko — jo nematė atvykstanti, bet jis atvyko, nes čia yra ir, anksčiau dažnai trumpam laikui besilankydamas, dabar pasiryžęs pasilikti čia ilgiau, negu įprastai“.

Šiandien eskimai turi savo rasybą, kurį jiems specialiai buvo paruošta, pritaikant ločių rašmenis. Beveik visuose eskimų dialektuose yra išleista biblija. Visur steigiamos mokyklos ir nerastinių liko labai mažai.

Eskimai iš prigimties mėgsta viskuo domėtis, gabūs mokslui, protingi, gerbia kitų sentimentus ir labai gerį draugai, jei tik prieš juos nesistengdama rodyti baltojo žmogaus viršenybę.

Eskimas meluoja iš mandagumo

Sakoma, kad eskimai labiau meluoja, negu mes. Tai galbūt tiesa, bet reikia žinoti, kodėl jie meluoja. Dėl to, kad jie nenorį pasirodyti nemandagus ir nenorį prieštarauti baltajam, kuris išdidžiai kreipiasi į jį, klausdamas: „Ar Johnson namie?“

Tokiais atvejais eskimas atsisako teigiamai, nors Johnsonas ir nebūtų namie, kadangi baltasis atėjo Johnsono įešči, tikėdamasis kad jis čia yra, būtų nemandagu prieštarauti.

Eskimas taip pat meluoja iš diskretškumo. Jo intymumas, gyvenant barake su 25 ar 30 individų, priklauso drausmei. Joks eskimas nesakys, ką kitas padarė, nes tai jo neliečia.

Sakoma, kad eskimai lengvai apleidžia baltajį nelaimės atvejais. Kodėl? Todėl, kad, siūlydamas suteikti jam pagalbą, jis jausis kritikuojamas baltųjų žmogų, abejojas jo gabumais ir žiniomis. Bet paprašykite eskimų pagalbos ir jis bus geriausias jūsų draugas.

Malonu muštį žmoną.

Senas eskimas Outak iš Thule papasakojo: — Kai aš išvyktu, būnu patenkintas, palikęs savo žmoną namie. Bet po kelių dienų, aš būnu patenkintas, kad liūdžiu išsiskyręs su ja. Ir kai aš grįžtu, būnu patenkintas, galėdamas ją mušti, nes noriu išmokyti ją iš naujo mane gerbti.

Kiekvienas gyvenimo momentas, kiekviena aplinkybė eskimui duoda progos būti patenkintu.

Eskimai yra laimingiausi žmonės, nežūrint jų sunkaus gyvenimo, kuris dažnai būna tragiškas. Jie mažai reikalauja ir dažnai turi progos patenkinti kitus.

Kai pereitų metų pavasarį eskimai iš Thule aviacijos bazės išvyko porą simtų mylių į šiaurę, jų vadas, paklaustas priešties, davė tokį paaiškinimą: — Mes esame medžiotojai, mes gimę medžioklei, bet ne tam, kad ektume į anapus fjordų rankioti, ką baltasis žmogus išmeta.

— Mes esame medžiotojai, mes gimę medžioklei, bet ne tam, kad ektume į anapus fjordų rankioti, ką baltasis žmogus išmeta.

KODĖL VYRAI PERANKSTI MIRŠTA?

(Atkelta iš 3 psl.)

Kas nepažįsta, sefo, kuris mėgsta tuo d'žiuoti, kad jis — ne taip, kaip jo tarmautojai — jau penkerius metus nėra turėjęs atostogų? Kuris, persikroves darbais, atsisako pavestį atsakingą darbą savo valdiniams, nes neva tik jis galįs šį darbą atlikti? Biznie- r'as, kuris sėdi įvalyose imonėse ir negali atsisakyti nuo jam stulomos direktoriaus vietos, nors jau esamų pareigų jis turi per daug? Politiko, psė- džiaujančio dieną ir naktį, galvojančio, kad tik jis vienas gali apsaugoti valstybę ve- žimą nuo nurielėjimo, be- dugne? — Po jo priešlaikinės mirties dažniausiai paaiškėja, kad šis jo imonė nebantūta- ro ir valstybė neatsidūrė pa- vojingoje būklėje, kad ir be jų galima išsiversti. Tačiau, tai nerūškia, kad nebūtų buvę naudinga, jei jie būtų ligiau gyvenę. Jų kelių išimčių patyrimas ir toliau regystė gal- būt ypač praverstų tais metais, kada jie perankstį mirė.

Pikčiausias sveikatos plinimas šitos žmonių dinamo mašinos (mašina paverčianti me- chaninę energiją į elektrinę) labai gerai žino, kad po 1550 mylių reikia pakeisti jų au- tomobilių alyvą. Taip pat jie žino, kad savo automobilių, kurio didžiausias važiavimo greitis yra 55 mylios per va- landą, jis negali visą laiką va- žiuoti 70 mylių greičiu per val. Jiems visiška aišku, kad jų imonės mašinos privalo būti prižiūrimos, papildomos ir at- naujinamos. Tik tai jiems ne- ateina galvon mintis tuos pa- čius dėsnius pritaikyti jų pa- čių gyvenimui ir sveikatai.

Šiuo atveju, neatsisveigiant atities ir pasekmų, jie net didžiuojasi pikčiausiu būdu a- lindami savo sveikatą ir gyvy- bę.

Apie žmogaus širdies atlie- kamą darbą bendrai mažai su- prantama. Per dieną, ji plaka 100,000 kartų, per metus 40 milijonų kartų. Per 24 valan- das ji įpompuoja lygiai 10,567 kvortas kraujo į kūno indus. Kiekvienas jėgų štempimas reikalauja papildinto kraujo tiekimo dirbantiems organams. Labai svarbi yra kraujo indų kokybė. Galima net sakyti, kad kiekvienas žmogus tiek senas, kiek seni jo kraujo indai. Normali arterijų stenelė yra tamprai. Į staigų kraujo spaudimo pasikeitimą kūnas atsako kaulių nuosėdomis, ar- terijų vamzdeliai pasidaro ne- lankstūs, o tai reiškia, kad širdis turi žymiai daugiau dirbti. Tuo pačiu metu kraujo in- dai tampa trapūs. Staigus kraujo spaudimo pakilimas dėl su- sijaudinimo arba dėl perdidel- io jėgų štempimo gali suspro- dinti kraujo indo sienelę: pa- ralyžas.

Pastaraisiais metais ameri- kiečių apdraudimo bendrovės ypatingą dėmesį kreipia aor- tai, pagrindinei širdies arteri- jai. Normalu, kad žmogui sen- stant, ji šiek tiek sukietėja ir sulinksta. Jei šie pasikeitimai yra nenormalūs, tada griežtai apribojama leistina aukščia- sia apdraudimo suma. Psichi- nė aukšta įtampa, pora dvasi- nių sukrėtimų gali žmogų už- mušti, nepaisant to, kad jo bendras sveikatos stovis yra geras. Tyrinėjimais nustatyta, kad kai kada vyrai, apsidrau- dę aukšta draudimo suma, ne- trūkuso po to miršta, nors prieš nuodugniai patikrinę ir nieko atitarnuojančio nerado.

Klaidingi idealai

Arterijų sklerozė (sukalkė- jimas), priešingai bendraj nu- omonei, nėra vien tikslai senat- vės liga. Svarbia priežastinė rolė čia vaidina dvasiniai veiksniai. Ūkinės kovos, nuo- latinės krizės, mūsų laikų poli- tinių nesaugumas, be abejo, nės, prisideda prie sklerozės plitimo. Kartu medikai išaiš-

kinio, kad sklerozės aukomis nėra pirmon eilėn sunkiai fi- ziniškai dirbą asmenys: jie dir- ba iki nuvargsta, o vėliau iš- šėmėga. Pavojingas nuolatinis penvargimas, pasireiškias dėl pastovaus psichinio aukšto į- tempimo, kuris matyti ymyiai daugiau sunaudoja energijos negu raumenų darbas.

Laikraštėje Journal of the American Medical Association buvo paskelbtas tyrinėjimas, kuris išaiškino, kad bankininkų ir advokatų tarpe dvigubai daugiau pasitaiko širdies ir kraujo indų ligų, kaip tarp ū- kininkų ir darbininkų. Taigi, ši mirties priežastis tenka daug- viau priskirti tam tikrų užsi- ėmimo klasių gyvenimo būdui, kaip laiko aplinkybėms. Bet pats užsiėmimas dar nėra tiek svarbus, kaip užsiėmimo ir gy- venimo supratimas, kuriam šis karjeros žmonės pasiaukoja. Tiesa, vadovaujantių asmenų atsakomybės našta neturi būti permažai įvertinta. Bet svei- kas žmogaus protas ir metų bėgyje didėjanti išmintis turi žmogų suteikti supratimą, kur yra jo gultis ribos.

Deja, sankis ribas pa- žinti, o jas pažinus, jų laiky- tis, jei žmogus yra raginamas nesamoningų, nekontroliuoja- mų akstinių, kuriuos jis laiko dorybėmis. Galbūt, šio taip vadinamo sėkmingo žmogaus darbo tempo, nenustatantis išvėrmės, kovos dvasios ir jo nesugebėjimo atsigauti, moty- vų nėra tokie kintūs, kaip jis pats ir jo aplinka linkusi ma- nyti. Galbūt, tikroji priežastis yra ta, kad jis nuolat turi įrodinėti pats sau ir kitiems, jog jis yra nepakeičiamas žmogus ir pateisintį savo bu- vimą. Arba, gal jis bėga pats nuo savęs ir jam darbas, lyg alkoholis, reikalingas kaip ap- svaigimo priemonė. Arba, gal jis išsivaizduoja, kad kiekvie- nas pasisekimas, kiekvienas pasisekimas varžovas, kiekvie- nas jo imonės papildinimas, kiekvienas apčiuopiamas me- džiaginis laimėjimas didina jo asmens vertę.

Psichiatrai išaiškina tokią laikyseną dvasinio subrendimo stoka. Jų nuomone, tai suat- gę, gyveną išsivaizdavimų pa- saulyje ir jaunolio idealais. Tačiau, mūsų civilizacija, mū- su visuomenė ir toliau gyve- na laikydamosi tokių vaikščių vertės mastų. Vaikas, kuris trokšta turėti daugiau žaislų kaip kiti, nes tada jis jausis už juos pranašesnis, taip da- rydamas iš esmės nesiskiria nuo sėkmingų žmonių.

Galbūt, būtų geriau, jei mū- su laikais žmonės daugiau su- prastų, kad žmogaus vertė yra jame pačiame, jo asmenybė- je, o ne jo pajamos, jo gar- bės doktorate, jo automobilių- je ar name.

J. S.

„Tapyba yra suradimas, ku- ris labai sunkiai pasiekiamas ir todėl panašus į komplikuo- tą sachmatų partiją“ — sako prancūzų dailininkas Henri Matisse.

LIETUVIAI ADVOKATAI

ST. BREDIS, JR.
37 Sheridan Avenue,
Brooklyn 8, N. Y.
AP. 7-7083

KESTUTIS W. MICHELSON
111-15 JAMAICA AVENUE
RICHMOND HILL 18, N. Y.
Vilgiala 7-4111

CLEMENT A. VOKET
(Vokietaitis)
41-40 74th Street,
JACKSON HEIGHTS 73, N
Newton 9-6620

ALFRED J. WENTZ
225 S. 4th Street,
BROOKLYN, N. Y.
Evergreen 7-8067

NEW YORKO LIETUVIAI GYDYTOJAI

DR. F. M. BINTAKYS 16 Linden St. Brooklyn, N. Y. Glenmore 5-3012	VALANDOS: Kasdien nuo 11 iki 1 ir nuo 6 iki 9. Šeštadieniais nuo 11 iki 2. Sekmadien. pagal susitarimą
DR. A. PETRIKA (DANTŲ GYDYTOJAS) 221 So. 4th Street Brooklyn, N. Y.	VALANDOS: 9 — 12 ryta 1 — 8 vakars Penktadieniais uždaryta Tel. Evergreen 7-6868
DR. JANINA SNIESKA (DANTŲ GYDYTOJA) 408 Jay Str. Room 306, kamp. Fulton Str. (Brooklyne) Ofiso tel. ULster 8-8789 Namų tel. TAYlor 7-8231	VALANDOS: 1 — 7 val. susitarus Ketvirtadieniais visą dieną ir šeštadieniais po pietų uždaryta.
DR. BLADAS K. VENČIUS (DANTŲ GYDYTOJAS) 499 Grand Street Brooklyn, N. Y.	VALANDOS: 9 — 12 ryta 2 — 9 vakars Penktadieniais uždaryta Tel. Ofiso STagg 2-0706 Namų — Jamaica 6-3834

JOHN DERUHA, M. D.
Odos niežėjimas ir išbėrimai, Tuliškos ligos. Galvos skaudėjimas, nemiga, jausmų komplikacijos, jautrumas, širdies ir skilvio ligos.
Apžiūrėjimas ir kraujo tyrimas 3 dol. Priėmimo valandos 10-2 ir 4-9, 128 E. 86th ST., NEW YORK CITY
Viri Lexington Ave. požeminio traukinio stoties. Lengva privaizocii ir visur. Aukšri laukimo kambariai vyrams ir moterims.

JOSEPH SAMOSTIE, M. D.
Buvęs Berlyno universiteto kliniku prof. asistentas
Vyru ir moterų aštrios ir chroniškos ligos.
RENTGENAS - ELEKTROTHERPIA
Nuo 10 val. ryto iki 6 v. p.p. Čia pat moterų ligų gydytojas
Priėmimo val. antr. treč. ir penkt. nuo 10 v. r. iki 6:30 v. v.
220 EAST 12th ST., NEW YORK 3, N. Y.
(Tarp 2nd ir 3rd Ave.) Tel. AL 4-4437

Iš nepriklausomybės laiku žinomas Kauno gydytojas
CH. FINKELSTEINAS, vidurių ligų (skilvio ir žarnų) specialistas priima ligonius Kišio vietose:
CHARLES FINKELSTEIN, M. D. (kalba lietuviškai)
215 West 92nd Street, tik pagal susitarimą iš anksto
New York 25, N. Y. (by appointment) 9—11 val. ryto
Telef. TR 7-7146
445 Walnut Street, 1—3 P. M. ir 4—7 P. M.
Yonkers, N. Y. ir pagal susitarimą (by appointment)
Telef. YONkers 9-1302

LIETUVIŲ RADJO PROGRAMA
JUOZAS GINKUS, VEDĖJAS
TREČIADIENIAIS, NUO 9:30 IKI 10 VAL. VAK.
IS WWRL, 5000 kel.
Telefonas: Evergreen 4-9293
495 GRAND STREET BROOKLYN 11, N. Y.

TURIZMO IR APDRAUDUS BIURAS
Kelonės laivais ir lėktuvais, Ivaiciausios apdraudos. Nu- savybių pirkimo ir pardavimo, Biznio knygu vedimo, Takų (Income Tax) paruošimas, Pinigu persuntimo ir skolinimo, Imigracijos ir pliietybės, Notarinų dokumentų tvirtinimo. Vertimų ir Ivaiciausiais kitais reikalais.
KNYGYNAS—LAIKRAŠČIAI IR KNYGOS
Visais reikalais jums greitai ir maloniai patarnaus broliai
ALBINAS ir KAZYS TREČIOKAI
315 WALNUT ST. (kamp. Adam St.) NEWARK 5, N. J.
Telefonas MARKET 2-4867

Priilaikykite Pinigus Savųjų Tarpe!
REPUBLIC WINE & LIQUOR STORE
X. STRUMSKIS, savininkas
322 Union Avenue,
BROOKLYN 11, N. Y.
Tel. Evergreen 7-2089
Vienintelė Lietuvių degtinės ir vyuo kra- tuvė, gyvuojanti jau 17 metų.

HERBERT & BLOOMFIELD, Inc.
AUTOMOBILIAI — NAUJI SUNKVEŽIMIAI (TROKAI) vartoti
FINANSUOJA BANKAS Autorizotas
TAISYMAS DALYS
Lietuvis JUOZAS E. ARBACIAUSKAS, — Sav.
CHARLES H. BLOOMFIELD, — Sav.
110 Hempstead Turnpike, Franklin Square, L. I., N. Y.
Tel. HN 2-3800

Atrodo, kad ji nepatenkinta savo sargu.

Amerikiečių kariai Korėjoje labiausiai mėgsta skaityti šias beletristines knygas: J. Jones "From Here to Eternity", H. Wonk "The Caine Mutiny" ir L. Urie "Baldie Cry". Šių kny- gų siužetai iš antrojo pasauli- nio karo.

TALKOS LEIDINIAI PALIEKA PĖDSAKUS LIETUVIŲ LITERATŪROJE

1. Igno Šeinaus RAUDONASIS TVANAS, sukėlęs sen- saciją danų, suomių ir švedų skaitančioje visuomenėje, mums bus tol aktualus, kol mūsų tėvynė bus raudonojo tvano apsemta. Su Stepo Zobarsko įvadu apie autorių. 327 pusl. Kaina \$3.50.
2. Juozo Paukščelio KAIMYNAI, —premijuotas roma- nas, vienas iš gražiausių veikalų moderniosios lietuvių li- teratūroje, vaizduojas laisvos Lietuvos jaunuolių meilės dramą. 4 spalvų viršelis. 239 pusl. Kaina \$2.50.

Abi knygas užsakant pas leidyklos įgaliotinį — tik \$5.
TALKOS Įgaliotinio adresas:
Mr. Stepas Zobarskas, 85-42 91 St. Woodhaven 21, N. Y.

Maj. gen. William P. Dean vaišina ledas Korėjos vaikų choro dalyvius, šiuo metu važinėjančius po Jungtinių Valstijų miestus.

KODĖL JUDAS IŠDAVĖ JĖZŪ?

(Atkelta iš 5 psl.)

Kas, šie geri norai buvo dėmono įkvėpti.

Vienintelas ginčo punktas, tai priežastis, kas pastūmėjo Judą taip pasielgti?

Ar tai buvo dėl pinigų? Motiejus ir Morkus sako taip. Kiti — nieko. Bost ir Puget pastebi, kad Judas buvo apaštalių išdinininkas ir nebuvo jau taip reikalingas tokios mažos sumos (30 dinarų šiandieniniais pinigais būtų apie 8 dolerai). Jis sako, kad jei Judas tai būtų daręs dėl pinigų, pasaulio Atpirkimas būtų nebrangiai kainavęs. Tikrumoje, jie prileidžia, kad Judas, priimdamas tuos pinigus, norėjo, jog žydams išdarytė atrodytų natūrali ir nesukeltų juose įtarimo.

Panašiai galvoja ir kitas prancūzų rašytojas — Marcel Pagnol, akademijos narys, parašęs veikalą apie Judą, kuriame pardavimą aiškina senkančiais.

Kai žydai paklausė Judo, kiek jis nori už Jėzaus išdavimą, šis atsakė:

„Dievo Sūnus neturi kainos. Bet duokite man 30 dinarų kaip pasakytą pranašystėje.“

Kas pastūmėjo Judą tai daryti? Tik geri norai. Judas buvo žmogus, kuris sutiko save prakeikti amžiams, nes teturėjo vieną tikslą — įskelti Jėzų Dieva. Vadinasi jo išdavystė buvo herojiška. Tai buvo meilės aktas.

Ar Judas tikrai prakeiktas? Apie tai nieko nesakoma Evangelijoje.

Katalikų rašytojai — filosofai, kaip Louis Martin-Chauffier ir Gabriel Marcel, gina šį veikalą. Francois Mauriac irgi labai palankiai atsižiūpi.

Kaip ten bebūtų, šis veikalas, kuris vertė „Pagalvoti“, Paryžiaus scenoje turėjo didelio pasisekimo, ir po vasaros atostogų jo vaidinimas bus atnaujintas.

SCHOLES BAKING, Inc.

LIETUVISKA DUONA—GERIAUSIA DUONA

V. LUKAS, vedėjas

Mes kepame visokias duonas ir pyragus vestuvėms, krikštynoms, gimtadieniams ir kitokioms iškilimams. Visus užsakymus mes išpildome kuo geriausiai.

532 Grand St., Brooklyn, N. Y.
~Tel. EVERgreen 4-8802

WINTER GARDEN TAVERN, Inc.

SOKIAI
PENKTADIENIŲ VAKARAIŠ

BARAS, RESTORANAS,

SALE vestuvėms, parengimams, susirinkimams etc.

Vyt. BELECKAS,

savininkas

1883 MADISON ST.

Tel. EV 2-9586 (Prie Forest Ave. stoties), Ridgewood

BROOKLYN 27, N. Y.

Tel. HE 3-2613

WAGNER THEATER

KASDIEN DVI FILMOS VOKIEČIŲ KALBA

PASAULINĖ KRONIKA

Filmos keičiamos penktadieniais visai savaitę
110 WYCKOFF AVE., BROOKLYN, N. Y.

Patogus privažiavimas:
Kasa atidaryta 1 val. kasdien. Tel. HE 3-2613
BMT Subway — Canarsie Linija iki DeKalb Ave. Stoties

JOE & RUDY'S BAR and GRILL

NAMŲ GAMYBOS MAISTAS
MŪSŲ SPECIALYBĖ

150 N. 4th St., Brooklyn 11, N. Y. (Bedford Ave. kampas)
EVERgreen 4-8325

Tel. EVERgreen 6-5181

KARL EHMER — PORK STORES

Geros rūšies įvairios mėsos, paukštiena, dešros, kumpiai ir kiti maisto produktai šiose krautuvėse:

68-38 Myrtle Avenue
Glendale, N. Y.	185-24 Horace Harding Bld.
Fresh Meadows, Flushing
68-38 Forest Avenue
Ridgewood, N. Y.	219 Jamaica Avenue
Queens Village, N. Y.
136-59 Roosevelt Avenue
Flushing, N. Y.	176 Rockaway Avenue
Valley Stream, N. Y.
60-04 Woddside Aenue
Woodside, N. Y.	4380 White Plains Road
Bronx, N. Y.
	19 West Post Road
White Plains, N. Y.
- MAIN STORE
6202-10 MYRTLE AVE. GLENDALE 27, N. Y.

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

STEPHEN AROMISKIS

(ARMAKAUSKAS)

423 Metropolitan Ave., Brooklyn, N. Y.
Tel. EVERgreen 7-4335 Kopyčia Laidotuvėms

MATHEW P. BALLAS FUNERAL HOME

MATHEW P. BALLAS, ALB. BALTRONAS-BALTON,
Direktorius Reikalų Vedėjas
660 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.
Tel. S1422 2-5043 NOTARY PUBLIC

JUOZAS GARŠVA

231 Bedford Avenue, Brooklyn, N. Y.
KOPYČIA LAIDOTUVĖMS
Telefonas, EVERgreen 8-9770

SHALINS FUNERAL HOME

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIAI

F. W. SHALINS, Jr. J. B. SHALINS
84-02 Jamaica Avenue, Woodhaven, N. Y.
Tel. Virginia 7-4499 Kopyčia Laidotuvėms

MARCY FUNERAL HOME, Inc.

AUGUST P. GUSTAS, Prezidentas
354 MARCY AVENUE BROOKLYN, N. Y.
(KOPYČIOS SUTEIKIAMOS IR KITUR)
EVERgreen 7-4774

PATRICK FUNERAL HOME

635 NORTH WOOD AVENUE, LINDEN, NEW JERSEY
Telephone Linden 2-4119

ROGERS FUNERAL HOME

P. RADZEVICIUS, Direktorius
Telefonas, STagg 2-4409
410 METROPOLITAN AVE., BROOKLYN 11, N. Y.

Estate of A. J. VALANTIEJUS

V. R. VALANTIEJUS, Mgr.
GENERAL INSURANCE AGENT
54-41 — 72nd Street, Maspeth, L. I., N. Y.
NOTARY PUBLIC. Tel. NEWton 9-4464

Visi šie laidotuvių direktoriai išnuomoja automobilius įvairiems reikalams

Namai pardavimui

NAMŲ SAVININKAMS: Turime šimtus nuomininkų, kuriems greitai reikia buto Brooklyne arba Queens County. Mes galime jūsų butą išnuomoti tokiam nuomininkui, kuris jums patinka. Butas gali būti su arba be centralinio šildymo. Patys nuomininkai išdėkuroos visą butą. Už visą šį pa tarnavimą savininkui nereikia nieko mokėti. Jeigu turite arba netrukus turėsite tuščią butą, tuojau skambinkite mums telefonu: Virginia 9-0842.

APDRAUDA - INSURANCE
Mūsų apdraudos ekspertai tinkamai sutvarko ir parūpija visokią apdraudą namams, bižniam, automobiliams, baldams ir Life insurance. Bet kurios apdraudos reikalu, prasome kreiptis mūsų įstaigon.

ORMAN & MICHELSON
111-15 Jamaica Avenue
Richmond Hill, N. Y.
Virginia 9-0842
arba Virginia 7-4111
Valandos: Kasdien iki 8 val.

GERIAUSIS

INSURANCE

REAL ESTATE

Patarnavimas po

ORMAN & MICHELSON

111-15 JAMAICA AVE.
Richmond Hill 12, N. Y.

Virginia 9-0842 ir
Virginia 7-4111

NERVINĖ

Alexander's Nervinė, kuri turėtų veikti nuo nervų ligų, yra mišiny su stiprių ir brangiausių sėklų, žiedų, žiurkių ir žolii, ir tas mišinys padeda nuo visokių nervų suirimų, galvos skaudėjimų, kvaišimų, isterijos, rūpesčio, susikrimitimo, bėmėgės, karščiavimo, išgąščio, persidirbimo ir kitų nervinių negalavimų. Gerdamas tą mišinį gauni maista nervams šios gyduolės kainuoja -5.00 svaras. Už \$2.00 prisiunčiame 5 uncijas. Į Kanadą \$2.25.

ALEXANDER'S CO.

414 Broadway
South Boston 27, Mass.

POLAKAS GARANTUOJA, kad galima mokėti brangiau, bet negalima suruošti geresnių laidotuvių

\$250
ąžuolinis karstas

Laidotuvių kaina nėra problema, nes mes turime didelį pasirinkimą karstų.

Audeklų dengtas nuo -95
Ąžuolinis nuo \$250
Mahagoni med. nuo \$495
Metaliniai nuo \$385
Nemokamai kopyčia

Antanas Polakas

LAI DOTUVIŲ KOPYČIA
151 METROPOLITAN AVE.,
Brooklyn, N. Y.
Telefonas EVERgreen 7-8479

LITHUANIAN AMERICAN AUTO SCHOOL

Užsirašykite į auto mechanikų ir šoferių mokyklą
GR. 7-8951

Padėsim jums egzaminuose išrūpinti valtuotojų leidimą. Mūsų mokiniai išmoke gauna diplomus. Padėdame gauti darbą. Pamokos dienomis, vakarais ir sekmadieniais. Instruktoriai patyrę savo sritis žinova. Mokykla veikia nuo 1916 m.

L. TIKNEVICIUS, Direktorius
Metropolitan Auto School
155 2nd AVENUE
Tarp 9-10 gatvių, New York City

ALLIANCE CRYSTAL COC. AIL BAR

Karys ir Alvinas Butoldai

Vienas iš gražiausių kabaretų mieste. Geriausias rūšies maistas, įvairiausi gėrimai
DU ORKESTRAI, "FLOOR SHOW" IR ŠOKIAI
Vakarais muzika prie baro.

80 ST. MARKS PLACE NEW YORK, N. Y.
(8-b St. ir 1st Avenue) GRamercy 7-9765

Telefonas: EVERgreen 4-8934

PARAMOUNT BAR & GRILL

STANLEY MISIUNAS IR SŪNUS EDWARDAS MISIUNAS
SAVININKAI

Lietuviška Uželga, kur visi myli užėiti.

Pavieniai ir su šeimom, ir svečiai būsite maloniai aptarnauti

Importuoti konjakai — Užkandžiai — Televizija — Muzika — Sportas
502 GRAND ST., kampas Union Ave. BROOKLYN, N. Y.

Telefonas: EVERgreen 7-1411

LISAUSKO ANGLIŲ KOMPANIJA

KLEEN KOL COAL CO.

Anglys, Coke ir Aliejus

496 GRAND STREET BROOKLYN, N. Y.

Gyvenamoji vieta:

65-43 Grand Ave., TWining 4-8087 Maspeth, N. Y.

Telefonuoti po 5 val. vakarais

POVILANSKŲ BARAS IR RESTORANAS

SALE SEIMYNNINEMS PRAMOGOMS

158 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

Tel. EVERgreen 4-9737

PHILIP BENDER

AVALINĖS KRAUTUVĖ

Mūsų krautuvėje galima gauti batų.

tinkamų visiems keturiems metų sezonams.

Lietuviams ypač gerai žinoma

mūsų avalinės kokybė.

245-247 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

Telefonas: EV. 7-2043

M. and Z AUTO COLLISION WORKS

MALDUTIS ir Z. ZALIAUSKAS

(Tarp Morgan ir Bushwick Ave.)

Tel. EV 8-9794

Lietuvių specialistų auto taisymo dirbtuvė

937 Grand St., Brooklyn 11, N. Y.

PIRKDAMI BALDUS DIRBTUVĖJE

JŪS SUTAUPYSITE 50 NUOSIMČIŲ

(Parodė šį skelbimą)

Mes kviečiame aplankyti mūsų minkštų baldų dirbtuvės

parodą ir pasinaudoti šia proga.

Mes gaminame baldus pagal užsakymą ir individualų

skoni, duodami penkių metų garantiją.

Niekur nerasite gražesnių, tvirtesnių ir geresnių baldų,

kaip mūsų keturių aukštų dirbtuvėje.

Mūsų gamybos baldai lietuviams yra žinomi nuo 1928

metų. Dabar mes same pasirodę patarnauti ir nau-

jakuriams...

ATLANTIC UPHOLSTERY CORP.

(Prieš Williamsburg Savings Bank)

174 BROADWAY (Driggs Ave.) BROOKLYN 11, N. Y.

Tel. EVERgreen 7-1954

JULIUS' RESTAURANT

JULIUS DAUGMAUDIS,

Savininkas

ĮVAIROS GERIMAI, PIRMOS RŪŠIES MAISTAS

273 GRAND STREET, BROOKLYN 11, N. Y.

EVERgreen 4-9533.

Tel. Virginia 9-3112

PARK FLORIST

Matthew Mažeika

Gėlės pristatomos 1 bet kuria

pasaulio vieta.

8015 JAMAICA AVE., WOODHAVEN 21, N. Y.

(Skersai nuo Haven teatro)

NORITE GEROS — MENISKOS

FOTOGRAFIJOS:

PORTRETO,

SEIMOS,

VAIKU,

įvairių progų nuotraukų

Jums geromis sąlygomis padarys

VYT. MAŽELIS,

balges New York Institute of Photography,

422 MENAHAN STREET, BROOKLYN, N. Y.

skambinti tel. HY 7-4677

SAVINGS ACCOUNTS CORDIALLY INVITED

LATEST QUARTERLY INTEREST DIVIDEND

2 1/2% Per Year

Plus Extra 1/4% Per Year

Your Deposits in This Bank Are Fully Insured Up to \$10,000.

THE Kings County SAVINGS BANK

135 BROADWAY at BEDFORD AVE.

539 Eastern Parkway at Nostrand Avenue

Member Federal Deposit Insurance Corporation

MĖSOS URMO PARDAVIMAS

ALBRECHT & KOELBER

197 NORTH 6th ST. BROOKLYN 11, N. Y.
EVERgreen 8-6322

Biznio telefonas

EVERgreen 4-9672

Vedėjo rezidencijos

EVERgreen 4-1913

LIETUVIŲ AMERIKOS PILIEČIŲ KLUBAS

Puiki sale išnuomojama balliams, banketams, vestuvėms, parėms ir kitokiems pokyliams.

JUOZAS ZAKARAUSKAS, vedėjas

280 UNION AVE., BROOKLYN, N. Y.

86th ST. CASINO TEATRAS

Tel. REgent 4-0257 BUTterfield 8-0561

LIEPOS 2 IKI LIEPOS 8 D., 1954.

Reserve hat Ruh

Paul Hoerbiger — Lucie Englisch

Spiegel des Lebens.

Paula Wessely — Attila Hoerbiger

Nauja savaitės apvalga

New Yorkas ir Apylinkė

Pas mus

Kostas Jurgėla, Amerikos Balso Lietuvių skyriaus vedėjas, buvo nuvykęs į Philadelphia dalyvauti rašytojo Vinco Krėvės laidotuvių.

J. Antanaitis, mūsų bendradarbis Waterbury, Conn., pakeliui į Clevelandą ir Chicago, lankėsi Vienybės įstaigoje.

Kl. Vilkevičius, svečias iš Chicago, vienybės N. Kulbokienės lydmis, lankėsi mūsų įstaigoje.

Kun. P. Dags birželio 27 d. šv. Jono evangelikų bažnyčioje konfirmavo Petrą Avizonį, Giedrę Avizonytę ir Julijū Maldutį.

Inž. A. Novickis šiuo metu atostogauja Pr. Lapienės vasarvietėje, Stony Brook, L. I.

Dr. M. Žilinskienė atvykus iš Clevelando dalyvavo Pabaltijo Moterų Tarybos lietuvių atstovybės prezidentumo posėdyje, įvykusiame pirmąsias Lietuvos Biethukienės bute.

A. Kuprevičius, pianistas, ir jo sesuo, smuikininkė, buvo atvykę iš Clevelando ir lankėsi pas draugus New Yorke.

F. Vaitukaitis grįžo iš North Carolina, kur jis praleido atostogas, viesdamas pas dukterį Genovaitę ir ženą Whitmire, kelių statybos kontraktorių.

Alg. Kačanauskas, muzikas, kurį laiką gana sunkiai sirgęs, pasveiko ir grįžo į darbą.

Dr. S. Biežis su žmona savo atostogas praleido SLA vasarnameyje, Atlantic City, N. J.

Julius Daugmantas, Julius Restaurant — 273 Grand St., Brooklyn 11, N. Y. — savininkas, ieško savo pusbrolio M. Daugmantžio, kilusio iš Zagarės ir anksčiau gyvenusio Chicagoje.

Vladas Mučinskas, vienybės Vlado Mučinsko sūnus, šiomis dienomis baigė medicinos mokslus.

LAIMĖJO TREČIĄ VIETĄ

New Yorko lietuvių šachmatininkai, sėkmingai pasirodė 1954 m. Metropolitan Chess League 'B' pirmenybėse, už balgų sezoną, atsistodami trečioje vietoje.

Lietuvių komanda jau trečią kartą iš eilės dalyvauja šiose visą New Yorką ir apylinkes apimančiose pirmenybėse. Šiemetinis lietuvių pasirodymas buvo geriausias. Aukščiausiai lietuvių šiais metais atsistoję tik šachmatų šulai, Marshall ir Manhattan komandos, kurių pajėgumas ir pasiryžimas šachmatuose visems žinomas. Komandos galutinai išsiriškavo šitai:

1. Marshall 8½—1½
2. Manhattan 7½—1½
3. Lietuvis 6—3
4. Brooklyn 6—3
5. Statent Island 4½—4½
6. Queens 4½—4½
7. Log Cabin Sr. 3—6
8. Westchester. Bronx 2—7
9. Jamaica 2—7
10. Log Cabin Jr. 1—8.

Gerusias lietuvių komandas taškų santykiu (37—26) palyginus su Brooklynu (38—28) nuėmė lietuviams aukštesnę vietą lentelėje.

Į paskirų žaidėjų geriausias taškų pelnytąs lietuvių komandai šiemet buvo J. Vilpišauskas rezultatu 6—3. Kiti pagal surinktų taškų skaičių: A. Sukys 5½—3½, B. Vasiliev 5—3, E. Staknys 5—4, M. Paškevičius 4½—4½, Z. Merkevičius 3½—2½, J. Galminas 2—0, J. Repečka 2—2, S. Trojanas 1½—½, K. Adamsons 1—0 ir M. Mišaševičius 1—3.

Mrs. Patricia Ann Ford iš Fot Morgan, Colorado, kandidatė į "Mrs. America", atvyko į New Yorką, kur ją pasitiko jos vyras John Ford.

KAIP VALDMANIS, BUVĖS LATVIŲ DP, IŠEIKVOJO TŪKSTANČIUS DOLERIŲ

Buvo paskirtas Newfoundlando ūkio direktorium

Šiomis dienomis senuose Sainct-Jean teismo rūmuose, Newfoundlando sostinėje prasidėjo byla, kurioje kaltinamas generalinis tos salos ūkinis direktorius latvis dr. Alfred Valdmānis, prieš keletą metų atvykęs iš Vokietijos.

Šis latvis tremtinys, kuris keletą metų praleido sovietų ir nacių kalėjimuose ir beveik keturis metus išbuvo D.P. stovyklose Vokietijoje, prieš tapdamas ekonominiu ekspertu šioje saloje, kurį yra viena iš vienuolikos Kanados provincijų, per dvejus metus gavo iš vyriausybės apie 150,000 dolerių ir iš vienos vokiečių firmos pardavinėjamos masinas, įsvilijo apie 450,000 dolerių.

Zmogus, kuris 1950 metais Valdmāniui įstatė į tokia aukštą vietą, Newfoundlando ministras pirmūninkas Joseph Smallwood, buvo pats pirmasis, kuris pastūmėjo Valdmāniui nuo pedestalu, įsakydamas praveisti tyrinėjimą. Ir, štai, šių metų balandžio 23 dieną Kanados policija jį suėmė.

Kaip Valdmānis, būdamas D.P. pateko į tokia aukštą postą, kad galėjo nusukti tiek pinigų?

Pats Smallwood pakvietė tą latvių ekonomistą, norėdamas išvystyti savo provincijos industriją, kuri vertėsi išimtinai žvejyba. Valdmānis tuo metu dėstė politinę ekonomiką Carleton College, Ottawoj. Jis sutiko prisiimti ministro pirmūninko kvietimą, su sąlyga, kad galės turėti būrį specialistų techniniais klausimais. Jo sąlygos buvo priimtos ir Valdmānis pradėjo rinktis padėjėjus tarp latvių pabėgėlių Vokietijos DP stovyklose. Jiems buvo duotos vizos imigruoti į Kanadą. Per trejetą mėnesių šioj saloje išdėjo keletas fabriku, įvairaus dydžio, atrodė, buvo patenkinta pirmasis rezultatai. Bet senieji Newfoundlando gyventojai žvejai ir nepasitikėjimu žiūrėjo į svetimą, atvykusius tvarkyti jų ūkį. Ir Smallwood vyriausybė buvo spaudžiama, kai dr. Valdmānis su savo patarėjais išvyko į Europą kelioms savaitėms studijų reikalais, išsiveždamas nemažą sumą pinigų.

Grįžęs, Valdmānis žadėjo pastatyti 15 naujų fabriku. Bet jų statyba buvo atidėliojama ir Valdmānis, atrodė, gyvena vėl savo pajamų lygio.

Smallwood, kuris yra labai sąžiningas, pradėjo asmeniškai tyrinėti reikalą. Tai ką jis sužinojo, užteko pranešti Kanados policijai, ir Valdmāniui, po sovietų ir nacių kalėjimų, atrodė, dabar teks "pasėdėti" Kanadoje.

LANKĖSI SKAUTININKĖS

Seserijos atstovės skautininkės, dr. Marija Žilinskienė ir Viktorija Čecetienė, lankėsi pas pasaulio skautų biuro vedėją, direktorę Miss Epel Rusk liepos 9 d. New Yorke, ryšium su rugpjūčio mėnesį įvykstančia pasauline skautų konferencija Danijoje. Buvo kalbami mūsų seserijos savarankiškumo ir lietuvių skautų, gyvenančių įvairiuose pasaulio kraštuose, veikimo klausimai.

BAIGUSIEMS STUDIJAS

Lietuvių Studentų Sąjungos leidžiamos Metrašio Redakcijai reikia žinių apie kiekvieną studentą įgijusį akademinį laipsnį nuo 1949 m. birželio iki dabar. Tuo tikslu redakcija yra išsuntinėjusi virš šimto anketų, iš kurių tačiau tik apie pusė iki šiol tegrįžo. Todėl visi, tokias anketas gavę, gražina jas, drauge su 5"–7" dydžio fotografija ne akademinuose rūbuce), iki Hepos 31 d. šiuo adresu:

Antanas Sužiedėlis, Box 632, The Catholic University of America, Washington 17, D. C. Tie, kurie šitokių anketų nėra gavę, o akademinį laipsnį įgiję (redakcija neturėjo visų adresų), tuo pat adresu pristūnia šias žinias: pavardę, vardą, gimtąją vietą, baigtąją gimnaziją (kokią ir kur), įgytą laipsnį (kokį, kur ir kada), pagrindinę studijų sritį ir pastovią gyvenamąją vietą.

Metrašio Redakcija

STUDENTŲ IŠKYLA Į DEVENIŲ ŪKĮ

Šį seštadienį, liepos 17 d. Nepriklausomų Studentų Sąjūdis ruošia iškylą į Devenių ūkį prie Watertown, Conn. Jaunimas yra nuosirdžiai kviečiamas šioje iškyloje dalyvauti. Jau dabar laukiama, jog į Watertown suvažiuos daugybė svečių iš Bostono, Worcesterio, Newarko ir kitur. Be to, vakare įvykstančio lauko programoje dalyvaus skautų bei šviesos skyrių vienetai iš New Yorko, Hartfordo ir kitur.

Važiuojant į iškylą patartina su savimi pasiimti užkandžių, ir maudymosi reikmenis. Įvažiuojant į Watertown ties 6 ir 202 kelių kryžkelėje bus judėjimą tvarkanti šviesa. Nuo šviesos važiuoti Lichtfield link ir pasukti trečiuoju keliuku į dešinę. Tai Woolson Rd., kuris vėliau pereina į Northfield Rd. apie pusketvirtos mylios iki Devenių ūkio.

DARIAUS IR GIRĖNO 21 METŲ MINĖJIMAS

Liepos 23 d. Liet. Pilečių Klubo salėje, 280 Union Ave., Broklyne, rengiamas Dariaus ir Girėno skridimo į Lietuvą 21 metų sukaktis. Kalbės Vienybės redaktoriaus Juozas Tyslaiva ir dr. Vincas Kanauka. Pažymėtina, kad pastarasis yra matęs lakūnų kūnus po tragedijos.

Po akademinės dalies, bus ir meninė, kurią atliks Jurgis Vedegys ir Viktoras Bekeris, skambindami gitaromis ir kitais instrumentais. Be to, jie dainuos klasikinę ir liaudies dainų. Jurgis Dirgintis gros piano — akordeonu.

Pradžia 8 val. vakare. Įžangos nebus. Visus kviečia dalyvauti lakūnams statyti paminklo komitetas.

NAUJA LIETUVIŲ POSTO VALDYBA

Šiems ir 1955 metams Amerikos Legiono Lietuvių Memorialinio postu Nr. 1763 valdybą sudaro šie veteranai:

Posto vadas Frank Alex's, padėjėjai Clement Voket, Adolph Bagdonas ir V. Barčauskas, adjutantas D. Klinga, kasininkas Albertas Kucinskas, istorikas Donatas Uzas, kapelionas Albert Wesley, maršalas Tony Goris, Valdybos maršalas John C. Baltus, Vincas Visnėjus ir Joseph Soda'tis.

Amerikonizacijos Komitetas: Clement Voket, Frank Alexis, D. Klinga.

Posto raštinė, 337 Union Ave., Broklyn 11, N. Y.

Amerikos Legionas yra Amerikos karių — veteranų organizacija. Veda griežtą antikomunistinę veiklą per centrą, valstybių ir apskričių organizacijas ir postus. Lietuvių postas aktyviai prisideda prie to patriotinio darbo. Parašų rinkime prieš priėmimą komunistinės Klijos į Jungtines Tautas, Lietuvių postas surinko daugiau kaip 300 parašų. Postas padeda visais reikalais veteranams ir lietuviams, norintiems gauti Amerikos pilietybę.

D. Klinga

AKTYVIEJI STUDENTAI

Po praėjusių Lietuvių Studentų Sąjungos centrinių organų rinkimų įvairiuose spaudimuose pasirodžiusiuose straipsniuose Aktyvieji Studentai buvo supažindinti su studentų ideologinėm organizacijom ar net su politiniais ar rezistenciniais sąjūdziais. Atsakydami, Aktyvieji Studentai pareiškia, jog jie nėra nei oficialiai, nei neoficialiai susiję su jokia ideologine ar rezistencine organizacija. Aktyvieji Studentai yra spontaniškas studentų sambūris, kuriam rūpi visų lietuvių studentų, susibūrusių į Lietuvių Studentų Sąjungą JAV, gerovė ir klestėjimas.

K A R Y S, kuris prieš 35 metus buvo pradėtas leisti Kaune Lietuvos kariams, dabar vėl pasirodo Jungtinėse Amerikos Valstybėse.

Tai pasaulio lietuvių buv. karių patriotinis žurnalas. Metams 5 dol. Rašykite:

K A R Y S
680 Burswick Ave.,
Brooklyn 21, N. Y.

RUBBER STAMPS
CONCORD STAMP
79 Warren St. New York, N.Y.
Tel. BEel-man 3-6828

A. Andriuskevicius
Lalkrodininkas ir Juveljyras
Didelis brangenybių pasirinkimas.
485 Grand St.,
Brooklyn 11, N. Y.
Evergreen 4-2318

KAUNŲ MAISTO KRAUTUVĖ
Lietuviškos dešros, skilandžiai ir kiti maisto produktai.
52 Hudson Ave.,
Brooklyn, N. Y.
Tel. UL 8-7821

PARDUODAMAS 5 kambarių namas. Vanduo, elektra, gasas. Babylon, L. I., arti Belmont tSate Lake parko. Pusantrą akro žemės. Miškas. Kreiptis nuo 7 iki 10 val. vak. šiuo adresu: Philip Mitchell: 6610 Grand Ave., Apt. 6D, Maspeth, N. Y.

ISNUOMOJAMAS didelis, šviesus kambarys su trimis langais vienam ar dviem asmenims gražioje rezdencinėje sekcijoje. Kreiptis: HOllis 4-3533.

Norman P. Mason (kairėje) neseniai paskirtas Federal Housing administracijos komisierium, kalbasi su tos įstaigos administratorium Albert M. Cole Washington.

JUNGTINIŲ VALSTYBIŲ ISTORIJA

(Atkelta iš 5 psl.)

Bet visos šios kovos nebuvo lemiamos. Londono planas dar nebuvo pakeistas: Sir John Burgoyne atvyks su armija iš Kanados, gi Sir Howe pasitelks Hudsono upe ir susijungs prie Albany. Tuo būdu karas bus laimėtas.

Lordas George Germain, karro ministeris, pritarė instrukcijoms, duotoms Kanados armijai ir jų nuorašą pasiuntė Howe. Bet jis užmiršo du dalykus: pirmas, įsakytį Howe elti pasitikti Burgoyne, antras, nenumatė visų sunkumų, su kuriais teks abiem armijom susidurti miškuose. Apie tai jis atsiminė tik tada, kai jau buvo duotas įsakymas Burgoyne ir diktavo laiška Howe. Bet tai buvo savaitgalis, ir lordas George išvyko nepasirašęs laiško. Sekretorius labai tvarkingai įdėjo į bylą, ir laiškas buvo rastas po dvidešimt metų. Tokiu būdu Burgoyne armija išvyko iš Kanados į Albany susitikti su Howe, kuris niekad nesiruošė eiti Albany link.

Tuo tarpu Howe, negavęs įsakymo iš lordo George, nutarė pulti Philadelphia. Tai buvo natūrali europiečio stratego klaida. Sostinė — tai tauro širdis. Bet Amerikos kūnas turėjo dvyliką širdžių.

Visa 1777 metų pavasarij Howe abejojo. Jis neįsivaždavo Washingtono jėgų. Ilgiau pasitiki New Jersey, reikėjo rizikuoti susilaukti Cornwallis likimo prie Princeton. Veitui jis mėgino Washingtoną išvilioti ir atvirą lauką. Jam nevyko ir mažuose miškuose. Jis prarado didžiąją dalį savo armijos.

Sir John Burgoyne buvo truputį karys, truputį politikas, truputį dramos aktorius ir kurtizanas. Jis sukėlė nemažai intrigu, norėdamas užimti postą, kurio siekė gen. Carleton. Savo ekspedicijos sėkmingumu jis neabejojo. Kaip civiliai galės įveikti profesionalą karį? Kelionė ežerajis, buvo širdis. Bet Amerikos kūnas turėjo dvyliką širdžių.

Sir John Burgoyne buvo truputį karys, truputį politikas, truputį dramos aktorius ir kurtizanas. Jis sukėlė nemažai intrigu, norėdamas užimti postą, kurio siekė gen. Carleton. Savo ekspedicijos sėkmingumu jis neabejojo. Kaip civiliai galės įveikti profesionalą karį? Kelionė ežerajis, buvo širdis. Bet Amerikos kūnas turėjo dvyliką širdžių.

(B. d.)

STONY BROOK LODGE
Pr. Lapienės vasarvietė
SIŪLO KAMBARIUS ATOSTOGOMS, O SALĖ ir PARKĄ VASAROS POBUVIAMS.
Kainos visiems prieinamos.
SUSISIEKIMAS: automobiliais iš New Yorko 25 A keliu arba traukiniu iš Jamaica stoties į Stony Brook. Iš CONNECTICUT: iš Bridgeporto laivu persikeiti į Port Jefferson. Stotyje ir uoste patefonavus patinka vasarvietės mašinos.
ADRESAS:
Stony Brook Lodge, Stony Brook, Long Island, N. Y.
Telefonas: Stony Brook 7-0586. Vedėja Pr. Lapienė.

VISAME NEW YORKE NERASITE GRAZESNIŲ IR PATOGESNIŲ SALIŲ, KAIP
GRAND PARADISE
Ką nerengtumėte — koncerta, vestuves, šokių, ar prakalbas — Grand Paradise gali tilpti nuo 25 iki 2000 dalyvių.
Reikalų Vedėjas
A. WEINSTEIN
320 GRAND ST. BROOKLYN 11, N.Y.
Evergreen 7-1123

MICHIULIO RŪBŲ KRAUTUVĖJE
Jūs galite gauti paltų ir siūtų žemesnėmis kainomis, negu bet kurioje New Yorko krautuvėje. Bet, svarbiausia, jūs čia turite tą patį, šimto procentų vilnos ir pirmos rūšies darbo drabužių pasirinkimą. Nueikite persitikrinti!

E. P. MITCHELL CO.
Manufactures of FINE CLOTHES FOR MEN
1245 BROADWAY BROOKLYN 21, N. Y.
GL 5-2246

(Green Ave. kampas, pirmame aukšte, vienas blokas nuo Gates Ave. stoties, raštinant Broadway BMT Linija).